SAIGON, NGƯỜI MỒNG, 8 Août 1914 — MỖI SỐ: 0$04 — NGÀY THỨ NĂM 2 DECEMBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

DEPOT LEGAL INDOCHINE No 1914

中北新聞

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Pháp-quốc và các thuộc-địa Pháp	8$00	4$00	2$00	1$00
Ngoại-quốc	14$00	7$00	3$50	
Các làng và các công sở	10$00	5$00	2$50	

Xin mua báo sẽ bắt từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Có ngại mua báo xin gửi trước tiền hậu.

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-Y-LOÃN

Adresse télégraphique :
TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE n° 180

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Một cái tính xấu của người Việt-Nam ta

Người Nam ta vì sinh-trưởng ở dưới cái chính-thể chuyên-chế đã mấy nghìn năm, ý-kiến mới thành ra hẹp-hòi, tư-tưởng mới thành ra bó-buộc, ngoài cái sự phục tòng ra, thì không còn có cái tư-tưởng gì khác nữa, và lại không có tính tự lập, việc gì cũng tất phải có người bách thúc sai khiến mới xong. Ấy vì thế mà học-thuật, chính-trị cho đến trăm công nghìn việc, cái gì cũng một ngày một thoái hóa.

Trước hết, hãy xin nói về học-thuật: Người Nam theo chuộng nho-giáo, mà nho-giáo thì lấy ông Khổng, ông Mạnh làm đầu. Người mình vì cái tính tôn-kính người xưa quá, mà thành ra cái tính nô lệ người xưa thật là buồn cười. Bao nhiêu những lý-thuyết ngôn-luận của các ngài, (không những là ông Khổng, ông Mạnh) đều cho là chính đáng, phải giữ lấy làm dây vàng thước ngọc, để mà xử thế lập thân. Chớ không nghĩ rằng ngôn-luận của các bậc ấy tuy vẫn là chính-đại, nhưng cũng phần nhiều là nhân thời-thế hay là tùy cái địa-vị của mọi người, cho nên cũng có câu ở vào cái thời ấy thì đúng, mà ở vào thời-đại khác thì lại không hợp thời, chiều theo cái địa-vị của người này thì chính đáng, mà chiều theo địa-vị của người khác, thì lại không hợp chút nào. Ta đọc sách phải dùng mắt tinh mà nhìn, lấy bụng tinh mà xét, tự mình phải có cái ý-kiến của mình, phải tùy cái thời thế và cái địa-vị của mọi người mà xử đoán, há lại nên đọc những câu của các hiền-triết đời xưa đã nói, thì nhất khái cho là phải, cứ cúi đầu mà nghe, không những là không có cái can-đảm dám bàn nói, mà cũng không có cái can đảm dám nghi-ngờ nữa. Ấy vì cái tính nô-lệ ấy mà những người học-thức của ta, đã ít người phát minh được lý-thuyết mới, tư-tưởng mới, lại thường đã sai lầm thì cứ chịu sai lầm mãi, không bao giờ tỉnh ngộ ra được.

Thứ nói đến cái tính cách: Người mình ít người có cái tính-cách tự lập, có đức tự trị, tự mình chủ trương lấy được công việc của mình. Không cứ làm việc gì, tất phải có người đứng đầu để bách thúc sai khiến, thì mới chịu hết sức mà làm hết bổn-phận của mình. Không kể những người lao-động, là hạng bị lưu, vô trí-thức, không biết đến nghĩa vụ, không nghĩ đến lương-tâm, ngay những người công sự ở các công sở, cùng những người làm việc ở các tư-gia, cũng thường thấy có người thiếu cái lương-tâm đối với chức vụ, không biết bản-phận, không biết nghĩ rằng ăn lương của người, thì phải lo làm việc cho người, kẻ không có ai quản-đốc, thì chỉ vơ vẩn cho hết thì giờ. « Ăn cơm chúa múa tối ngày » quả như câu cửa miệng người ta thường nói. Thế có phải là mình không làm chủ được cho mình, tất phải đợi người bách thúc, đó cũng là cái tính cách nô lệ đó.

Sau nữa là nô-lệ về các tục-lệ: Người mình lại có tính nhút-nhát và thường hay cố-chấp, cũng là bởi cái tính nô-lệ mà ra. Ở các chốn thôn-quê, thường có những tục-lệ lưu-truyền đã lâu, cũng có cái thì quê mùa thật buồn cười, cũng có cái thì ngang trướng mà đáng ghét. Đó là bởi người xưa tính khí đã thật-thà, phong-tục lại chất-phác, tục lệ ấy hợp với thời-thế khi ấy; đến bây giờ thì thật là không hợp thời; cũng có cái thì buổi đầu đặt ra vẫn là hay, về người sau lấy ý riêng sửa đổi thêm bớt mà thành ra dở. Phần nhiều người thì vì cái tính nô-lệ người xưa quá sâu, thấy cái gì người xưa đã làm, đã thành ra lẽ thời, thì cứ nhắm đâu mà làm theo, không dám đem lòng nghi ngờ, không dám dùng trí-khôn của mình mà xét đoán. Có ai bàn nói đến, muốn sửa đổi lại cho hợp thời, thì đã sẵn có câu cửa miệng để chống cự lại sự cạnh-tranh của Hoa-kỳ; và sẽ bàn cả đến việc giảm quan-thuế.

Nước Bỹ

Kỷ niệm văn sĩ

Đã làm lễ kỷ-niệm trọng thể văn-sĩ Verhaeren; số quốc-vương, hoàng hậu và các nhà thân hào dự lễ rất đông.

Mân-châu

Việc nông phố

Tỉnh Priamour định kết sức mở mang các nơi cấy gạo. Vụ mới rồi, mỗi hectare được tới 7, đến 800 roubles. Cứ như các nơi giồng thí nghiệm thì ruộng đất ở đảo Sakhaline ít ra thu hoạch cũng bằng ở ruộng đất ở Bắc Mân châu. (A. R. I. P.)

Tin Saigon

Một người trạng-sư bị bắt

Chủ-nhật mới rồi, M. Paul là thầy kiện ở Cần-thơ cùng với vợ lúc sắp xuống tàu Chambord về Pháp thì bị sở Mật-thám đến bắt, giữ cả đồ hành-lý và gần cả buồng hàng ca-phê Saigon mà hai vợ chồng đến trợ.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 29 novembre 1926

Nước Pháp

Một cuộc bay

Phi hành đại-tá Pagnaux đã bắt đầu cuộc bay Paris Madagascar. Đại-tá đỗ xuống ở Bron gần thành Lyon.

Về việc kiểm soát binh vụ ở nước Đức

Dư luận cho rằng hội-đồng trị-sự hội Vạn-quốc không có thể trừ hội-đồng kiểm soát binh-vụ Đồng-minh về, vì nước Đức chưa thi hành tất cả các khoản, và các nước Đồng-minh, nhất là nước Pháp, và nước Anh, thì không hợp ý nhau. M. Chamberlain đến Paris, và đến Genève, là để điều đình cho Đồng-minh hợp ý nhau về các khoản bắt nước Đức thi hành, rồi khi nào nước Đức thi hành xong các khoản ấy, thì sẽ định ngày triệu tập hội-đồng kiểm soát về. Nếu nước Đức không có lòng thi hành các khoản thì cái kỳ hạn ấy lại sẽ thay đổi đi. M. Chamberlain lại sẽ bàn với M. Stresemann về cách kiểm soát của hội Vạn-quốc sau này.

Tchécoslovaquie

Nghề đúc sắt

Các nhà đúc sắt đã ung vào hội liên hiệp nghề đúc thép, thợ như các điều kiện đã định ở Paris.

Nước Đức

Việc chính trị

Những người biểu tình chính-trị xung-đột nhau. Nhiều người bị thương. Có sáu chục người bị bắt.

Mỏ than bị nổ

Tại Hamm, một cái mỏ than bị nổ, chết 3 người, 15 người bị thương, 5 người nặng.

Nước Anh

Việc kinh-tế

M. Parker, có đăng một bài nói nước Đức sẽ khai thế-công về đường kinh-tế, sẽ lấn ngay cho cả nước Đức.

Việc thợ mỏ

Ngày 1er décembre một phái-bộ nước Đức sẽ đến nước Anh điều-đình với hội liên hiệp kỹ nghệ Anh. Phái-bộ ấy sẽ bàn về các phương sách chống cự lại sự cạnh-tranh của Hoa-kỳ; và sẽ bàn cả đến việc giảm quan-thuế.

Nước Bỹ

Kỷ niệm văn sĩ

Đã làm lễ kỷ-niệm trọng thể văn-sĩ Verhaeren; số quốc-vương, hoàng hậu và các nhà thân hào dự lễ rất đông.

Mân-châu

Việc nông phố

Tỉnh Priamour định kết sức mở mang các nơi cấy gạo. Vụ mới rồi, mỗi hectare được tới 7, đến 800 roubles. Cứ như các nơi giồng thí nghiệm thì ruộng đất ở đảo Sakhaline ít ra thu hoạch cũng bằng ở ruộng đất ở Bắc Mân châu. (A. R. I. P.)

Việc Trung-hoa

Ngày 25 novembre

Việc quân Phụng-thiên xuống miền Nam

Trương-tác-Lâm đại Dương-vĩ-Đình làm thám-mưu ở Phụng-thiên vào Thiên-tân để giải-quyết vấn-đề mang quân xuống miền Nam. Hiện Dương đã vào và đã quyết nghị việc ấy. Cử Trương-tán Xương làm tổng tư-lệnh thống-lĩnh 20 vạn quân, chia làm 3 đạo kéo xuống Giang-tô.

(*Dịch báo Tây*)

Ngày 29 Novembre

Tòa Nội-các

Tòa Nội các Cố-duy-Quân đã từ chức.

Việc lính sự tài phán quyền

Các báo Trung-hoa tỏ ý không bằng lòng về bản tờ trình của Hội-đồng việc lính sự tài phán quyền. Hội-đồng nói hễ Trung-hoa chưa đặt được một ngạch tư-pháp, được bảo hộ chắc chắn đối quyền hành chính, và các sở quan văn vân, thì xin cứ để nguyên như bây giờ.

Một nhà truyền giáo bị bắt cóc

Nhà truyền giáo nước Bỹ tên là Pre en bị bọn đào binh bắt cóc ở Mông cổ.

Bọn quân phiệt với đường hỏa xa

Đoàn thứ nhất về đường hỏa xa Kỳ nam bị Đốc quân Trực lệ chiếm cứ. Viên Kỳ lại chiếm cả số tiền thu nhập để trả tiền lương lính; người Tây làm việc ở đường hỏa xa Kỳ đã sáu tháng nay không được tiền lương.

A. R. I. P.

Các tin lạ trong thế-giới

MỘT THỨ BƯỜM GIỐNG HỆT NHƯ LÁ CÂY

Ở Java có một thứ bướm tên gọi Callyma. Giống bướm này khi nó đậu thì trông hệt như một cái lá cây vậy. Không những nó hệt về cái sắc nó vàng vàng, nọ úa, y như sắc lá khô, mà đến cả cái hình dáng, cái gân thớ nó cũng đúng hệt như một cái lá cây vậy. Khi nó đậu vào cây, thì dẫu đến người cũng khó phân biệt được là là cây hay là bướm, vì vậy cho nên giống bướm này làm hại cây cối nhiều lắm.

CHÓ KÉO XE

Hiện nay ở nhiều thành-phố bên Mỹ-châu, các bà đài-các lại ưa dùng chó kéo xe. Họ cho rằng có thể mới là đáng mốt. Ở mấy thành-phố lớn, chỉ kể đến thấy nhan nhản những xe có lá xe chó. Xe chó có khác kiểu xe ngựa, xe có đóng yên nhỏ vừa xinh, chỉ một người ngồi, còn chó thì cũng đóng yên cương như ngựa, bà chủ tự cầm lấy cương chứ không dùng bởi đến trăm, mỗi xe đóng ba con chó, phần nhiều họ dùng giống chó Danois, là một giống chó vừa lớn vừa khôn, mà sức chạy nhanh cũng không kém gì ngựa.

ĐUN NƯỚC BẰNG Ô-TÔ

Các ông chủ ô-tô, đôi khi đi chơi xa, nhỡ quên không đem chai chứa nước nóng đi, nhiều lúc cũng khí dầy dà, vì không biết làm thế nào có nước nóng mà uống. Mới đây một người đi ô-tô, cũng gặp cái nhỡ ấy, liền nghĩ ngay ra được một cách rất tiện lợi. Làm một cái bình lắp vào bên cái ống chuyền hơi của máy tự động trong xe. Một lát khắc có nước nóng để pha cà-phê hoặc pha chè uống, mà giá có nấu ngay một món đồ ăn cũng thế.

Một người dân-bà bắn được một con diều-hâu đang tha đứa bé con

Một người đàn bà ở Hingham (nước Anh) đang ở trong nhà, bỗng nghe thấy ở trên mái nhà có tiếng trẻ con kêu, vội vàng chạy ra sân xem, thì thấy một con đ ều-hâu to tướng, đang quắp một đứa bé con. Người ấy kêu rầm lên, rồi chạy vào trong nhà lấy súng ra bắn. Bắn một phát tin ngay vào cánh, con chim rơi xuống. Bấy giờ mới gỡ được đứa bé ra, thì ra một đứa con trai lên 6 tuổi, dẫu không bị vết thương nào nặng, nhưng cũng khiếp đảm đi, cứu chữa hồi lâu mới tỉnh.

Khá khen thay cái can đảm của người đàn-bà này, nếu không phải là người có đảm lực thì hễ để đi dám cầm súng mà bắn, mà bắn nữa hỡ để đi tin chim, không khéo đứa bé không chết về diều tha lại chết về đạn lạc.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Tôi xin ngài làm ơn giải đáp cho việc sau này thì tôi cảm tạ vô cùng:

Hồi tháng giêng năm nay, người nhà tôi có cho một người đàn bà tên là thị H. ở một làng thuộc tỉnh K. vay một món tiền 40 đồng. Thị H. hẹn đến tháng 3 tháng thì trả.

Nếu không trả được, xin thế-dân một thửa vườn (của riêng của thị ấy tậu). Văn-tự người bổ thị ấy làm bằng Hán tự và ký tá-tả, người con ký bằng chữ quốc-ngữ. Lý-trưởng ký và đóng triện nhận thực. Nay thị H. đi lấy Tây ở Đáp-cầu, không gửi tiền về trả tôi, mà cũng không khất chi cả. Nếu người nhà tôi muốn cầm lấy thửa vườn kia thì cứ đem văn-tự trình huyện hay hội-đồng làng thị ấy có được hay không? Nếu không được thì phải làm thế nào, xin ngài chỉ-giáo cho.

LỜI ĐÁP. — Không cầm được ruộng của người ta. Phải thưa tại tòa-án tỉnh xin phát-mại thửa ruộng ấy đi mà lấy tiền. Ph. h-L.

Hội-chợ Hà-nội năm thứ tám

Các khu riêng

Ngoại những khu riêng của Cao-mên, của Ai-lao, của Trung-kỳ và Nam-kỳ lại có những khu riêng của Nhật bản, của Vân-nam và mấy tỉnh như Sơn-tây, Bắc-ninh, Hưng-yên, Nam-định, Hà-đông Hà-dương, Lào-kay, Monsey, Cao-bằng cùng là khu riêng của nhà báo-tăng viện Maurice Long.

Khu Nhật-bản thì thật là khu bầy đồ mẫu hàng vì nay người Nhật đã có cơ mong nhiều khách đến đặt hàng buôn. Các đồ hàng bày phần nhiều là đồ sứ, đồ sơn, đồ sắt chàng mạ, đồ đồng, vân vân.

Vân-nam thì các hàng bán phần nhiều là đồ và lông chiên và lông điên-thử, có cái áo giá bán năm trăm đồng! cùng là đồ đồng, đồ tuốc, đồ sứ, vân vân.

Trước hết ta hãy nói đến khu Hà-đông là tỉnh ít lâu nay công-nghệ thịnh hành nhất. Khu này ở về cửa Đông-thái, đã có nhà máy-các ghế kiểu *Thonet*, đồ đồi-mồi và đồ sừng đủ và quạt giấy, phèo đốt, các thứ gồm thêu đủ làm khăn bàn, mặt gối bay là đệm ghế, đồ khảm, đồ gỗ, đồ sứ, song những hàng khiến cho khách chú ý nhất là các đồ bằng sừng và đồi mồi làm rất khéo.

Khu Nam-định cũng ở về dẫy này từ số 8 đến số 10. Ở đấy công-nghệ có tiếng đã lâu nhất là đồ đồng và đồ gỗ. Các hàng bày bán thì có đồ vàng bạc, đồ đồng, đồ thêu, đồ cẩn, *đăng-ten*, đồ sơn, hòm da, chiếu sói, đồ dệt, vân vân.

Hưng-yên cũng ở giáp với khu Nam-định, tuy là một khu con, nhưng đồ làm rất tinh-xảo, nhiều nhất là các đồ sơn như các khung ảnh, các bàn dùng ở phòng khách, những chén và đĩa bằng gỗ sơn mà coi hệt như đồ sứ của Nhật-bản vậy. Song có một thứ công-nghệ khéo nhất của tỉnh này mà lại có nhất ở Bắc-kỳ là nghề làm quạt lông thì không đâu bằng được. Có một nhà làm một con voi trong đặt một cái máy đồng hồ có khiến cho con voi tự cử động được, lúc co vòi, lúc mở mắt, lúc vẫy đuôi, coi rất thần tình. Hỏi ra thì chính là người thợ năm trước đã làm một cái đèn rất khéo trong cuộc thi đèn mở tại hội Khai-trí năm trước.

Năm nay lụt lội mà tỉnh Hưng-yên cũng dự được một phần thế đã là gắng sức lắm rồi. Mong rằng kỳ hội-chợ sang năm tỉnh Hưng-yên sẽ chiếm được một phần trọng đại hơn nữa.

(*Còn nữa*)

Tin sau cùng

Sổ chi thu tại nghị-viện Pháp

Trong buổi hội nghị ban đêm, thứ dân nghị-viện bỏ vé ưng chuẩn sổ chi-thu về đường hỏa-xa, rồi đã xét sổ chi-thu của hội ngoại-giao. Trong khi bàn bạc, M. Poincaré có nói ông công nhận cho các viên chức cái quyền lập hội liên hiệp, chứ không công nhận cái quyền đình nghiệp.

Bản tờ trình về sổ chi thu các thuộc-địa

Bản tờ trình của ông nghị-viện Archimbaud sổ chi-thu các thuộc địa đã công-bố. Ông Archimbaud có nói nước Pháp không có ưng nhượng một mẫu đất nào trong các thuộc-địa của mình cho liệt-cường; ông xin cho tất cả các thuộc-địa được cử đại-biểu đến nghị-viện.

Đám tang ông đại sứ Krassine

Sau khi làm lễ tại bộ đại sứ Nga ở Berlin, linh cữu quan đại-sứ Krassine đã rước đi Moscou, có nhiều nhà ngoại giao ngoại quốc đến dự lễ.

Hỏa tai ở Nhật bản

Rạp hát Bunrakuza ở Osaka bị cháy mất cả.

A. R I P.

VIỆC HANOI

Thời tiết

7 giờ	23 độ
15 giờ	26 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ	12	10
— nhì	11	70
— ba	10	70
Thóc hạng nhất	7	20
Nếp ngô	8	10

Giá bạc. — Kể từ ngày 1er Décembre 1926, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 13 f. 90.

Thị giá quốc trái

Ngày 30 Novembre 1926

3 %.	hoàn dần		63 f. 50
3 ½ %.	hoàn dần		82 f. 15
4 %.	vĩnh viễn	1917	48 f. 75
4 %.	»	1918	47 f. 50
6 %.	»	1920	70 f. 40
5 %.	hoàn dần	1920	71 f. 65
4 %.		1925	81 f. 40
5 %.	vĩnh-viễn		49 f. 90
5 %.	1915-1916		56 f. 50

Tin đường sá. — Vì cái cầu ở chỗ km. 17 đường số 70 trong khoảng Thượng-cát đến Hà-đông gần bờ sông-ngạn sông Cái đang sửa lại, cho nên xe cộ đi lại khó lắm. Xe ô-tô không nên đi mau quá 6 kilomètres trong một giờ.

Việc trừng-trị bọn cướp ở Quảng-tây. — Cứ theo như tin ở Long-châu gửi về thì chính-phủ Quảng-tây thật đã trừng-trị mấy bọn cướp nó quấy rối ở miền giáp giới Bắc-kỳ đường Long-châu đi Nam-quan trong hai tháng nay, nhất là bọn sát hại ông Robert là lĩnh sự Pháp ngày 31 octobre.

Quân của chính-phủ nhờ có thân hào Trung-hoa giúp sức đi tuần tiễu đã bắt được nhiều quân cướp của đảng Chan-Ken-Ting. Chín đứa trong bọn nó đã bị xử-tử ở gần Kieng-Long Ngao là nơi chúng sát hại quan Lãnh sự ngày 31 octobre, còn 22 đứa nữa đã bị bắn tại Long-châu, ngay ở chỗ công-trường ngày 19 novembre là ngày phiên chợ. Còn 40 tên nữa thì nay đương giam cứu.

Các bọn cướp ấy ngày nay hình như đã tan mất cả rồi. Hiện nay chính-phủ Quảng-tây vẫn cho tầm nã từng đứa một. Đường Long-châu đi Nam-quan thì nay phải cho mấy toán quân vừa đi chân vừa đi ngựa để tuần tiễu. Các xe ô-tô vận tải nay lại được chạy, nhưng chỉ được đi ban ngày mà thôi.

Bà phó Toàn-quyền tiếp khách. — Đến ngày thứ hai 6 décembre từ 17 đến 19 giờ, Lavit phu-nhân sẽ tiếp khách tại dinh quan phó Toàn-quyền, ở phố hàng Trống số 61.

Lính khố xanh cũng dự việc tập trận. — Lính khố-xanh năm nay cũng cho đi dự cuộc tập trận ở Lạng-sơn cùng với sư-đoàn khố đỏ thứ hai. Đội khố-xanh ở Sơn-tây thì dự cuộc với sư-đoàn thứ nhất. Tiền phí-tổn về việc này thì sổ dự-toán Bắc-kỳ phải chịu lấy.

Tòa án Đại-hình. — Chiều nay tòa án sẽ hỏi những người bị cáo lần cuối cùng để đến phiên án đại-hình cuối năm đem ra tòa xử.

Chiều mai sẽ rút thăm lấy những ông bồi thẩm Annam để dự hội-đồng cuối năm.

Trung-Bắc Học-Hiệu. — Bằng Sơ-học yếu-lược (Certificat d'études élémentaires indigènes) kỳ thi tháng năm tây năm 1926 nay đã phát rồi. Vậy các học-sinh cũ của *Trung Bắc Học-Hiệu* ai đỗ bằng ấy thì cứ lại nhà trường trong những ngày giờ học mà lĩnh về.

Hội Ái-hữu Giáo giới Tập-ích đối với dân lụt. — Trích lục tờ biên bản kỳ Hội-đồng ủy-viên hội ngày 22 novembre 1926.

Theo tờ đạt của ông hội-trưởng ngày 19 tháng một tây năm 1926 về việc cứu-tế dân lụt, và nhờ chút lòng từ-thiện của các hội-viên, hội ta đã thu được tới ngày 22 tháng một tây năm 1926 là bốn trăm ba mươi sáu đồng năm hào (436 $ 50)

Nhân dịp mùa rét sắp tới, hội định lấy số tiền ấy mua những đồ cần dùng để gửi cho dân lụt ngay. Hội mua được:

Chiếu	400 cái	giá	106 $ 00
Chăn	100 »	»	90 . 00
Áo dạ	100 »	»	123 . 00
Áo bông	100 »	»	80 . 00
Áo vải	100 »	»	28 . 00
Áo trẻ con	40 »	»	8 . 00
Tổng cộng là.			435 $ 00

Còn thừa lại 1 $ 50 vì nhận được chậm, hội định đợi ít lâu, xem có còn ai gửi tiền nữa chăng, thì sẽ gửi thẳng đến Hội-đồng Cứu-tế Trung-ương.

Còn đồ đạc kê trên này hội đã viết giấy cho Hội-đồng Trung-ương và Hội-đồng Trung-ương đã nhận ngày 17 tháng một tây năm 1926 rồi.

Giáo-giới Tập-ích hội lại cáo.

Muốn bán một cái xe ô-tô còn tốt lắm, 15 mã-lực, 7 chỗ ngồi, thiệt có một dịp hiếm có. Hỏi tại số 49 bis, phố Paul Bert, Hanoi.

5.947

CÓ SÁU HÀO

Mua một lọ quintonine đổ vào một lít rượu vang thường sẽ được một thứ rượu bổ thực tốt, uống rất khỏe mạnh.

Bán tại Hiệu Bào chế L. BLANC, Rue Paul Bert Hanoi.

Hội-chợ Hanoi

Mọi việc ở Hội-chợ năm nay sẽ bắt đầu từ ngày 28 Novembre, đến ngày 12 Décembre thì thôi.

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương thụ độ ngũ đẳng Bắc-đẩu bội-tinh. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai-cập) Huế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 14 — đến 17 —

KHÁM BỆNH: Giá 3 đồng một lần

XIN GIẤY LÀM-CHỨNG: Giá 1 $ 50

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 32.

GIÂY NÓI số 236

5813.

Thế ra thông-lưng với mật-thám ư? — Trong một số báo trước bản quán đã thuật việc Đặng-văn-Phát là thợ cạo vì chuyện cờ bạc mà sinh ra ẩu đả.

Nay báo *Avenir du Tonkin* thuật lại việc ấy có đăng rằng, khi người ta khám nhà gá thì bắt được một quyển sổ có biên tên mấy người mật-thám và số tiền nhà gá cung đốn mỗi người ấy là bao nhiêu để ngơ đi cho.

Vì thử không có chuyện ẩu-đả này thì tài nào mà biết được quyển sổ ấy?

Lời cảm ơn. — Chúng tôi có lời cảm-tạ các cụ, các ông và các bà đã tỏ tình luyến-ái, gửi giấy chia buồn, cho đồ phúng và đi đưa đám phu-quân, thân phụ, nhạc-phụ, tổ phụ chúng, ngày 27 novembre vừa rồi.

Trong khi bối rối, có điều gì sơ-xuất, xin các ngài miễn thứ đi cho.

Vị-vong-nhân:	Mme Đỗ-thị-Hai,
Cô-tử:	Ng-ngọc-Uẩn,
	Ng-ngọc-Tụ,
Hôn:	Ng-ngọc-Bàn,
	Ng-thị-Mận,
	Hoàng-thị-Gấm,
	Ng-thị-Châm,
Cô nữ:	Ng-thị-Minh,
	Ng-thị-Loan,
Tế tử:	Ng-ngọc-Vỹ,
	Ngô-văn-Nhã,

Các cháu và gia-quyến đồng cảm tạ

Phần thứ hai, quyển thứ hai và thứ ba đã xuất bản rồi. — Quyển tiểu-thuyết xã-hội « *Những kẻ khốn nạn* » của ông Victor Hugo, phần thứ hai quyển thứ hai và thứ ba (*Les Misérables de Victor Hugo, 2e Partie, Livres 2 et 3*) đã xuất bản rồi. Quyển này dầy 287 trang, giá bán 0 $ 50.

Các ngài ở xa gửi mua, xin đính thêm tiền cước gửi recommandé 0 $ 20

Cả 7 quyển, từ hồi đầu, 5 quyển từ số 1 đến số 8, phần thứ nhất và hai quyển phần thứ hai, giá sách 3$35 và 0$70 tiền cước, cộng 4$05.

Ngạch học-chính. — M. Trần-văn-Triều, giáo học hạng tám ở Nghĩa-hà (Bắc-ninh) được nghỉ 6 tháng.

M. Lê-đức-Phúc, giáo học thì sai hạng tám ở Âu-trà (Bắc giang) được nghỉ 6 tháng.

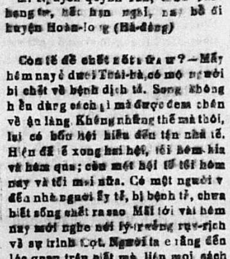
Ngạch thừa phái. — M. Đỗ-văn-Bảo, thừa phái Hoàn-long (Hà đông) được từ chức.

M. Nguyễn-quỳnh-Tân, thừa phái hạng tư, hết hạn nghỉ, nay bổ đi huyện Hoàn-long (Hà-đông)

Còn tệ để chết nốt nữa ư? — Mấy hôm nay ở dưới Thái-hà, có mộ người bị chết về bệnh dịch tả. Song không hiểu dùng cách gì mà được đem chôn về ấp làng. Không những thế mà thôi, lại có bốn hội hiếu đến tận nhà tế. Hiện đã tế xong hai hội, tối hôm kia và hôm qua; còn một hội tế tối hôm nay và tối mai nữa. Có một người v đến nhà người ấy tế, bị bệnh tả, chưa biết sống chết ra sao. Mãi tới vài hôm nay mới nghe nói lý-trưởng rục-rịch về sự trình Tọt. Người ta e rằng đến lúc quan trên biết mà liệu mọi cách đề-phòng thì bệnh ấy đã làm tai hại nhiều quá rồi.

T. lai cảo

L'Esprit de la chevalerie



Phim ảnh rất hay của hội «United artists» chiếu tại rạp Cinéma Palace Hanoi từ thứ tư 24 đến thứ ba 30 novembre 1926.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

Đã in xong lịch năm 1927 rồi. — Xin kính-cáo để các nhà đại công-thương cùng các tư gia xa gần biết là lịch năm 1927 của bản-quán đã in xong, vậy ai muốn mua buôn hay mua lẻ thì xin kíp đến bản-quán mà chọn các kiểu vẽ, kẻo chậm ra thì các kiểu vẽ đẹp người ta trọn hết mất.

Sau đây bản-quán xin thử in ngày mồng một Tết ta sang năm ra làm mẫu để các ngài xét thì đủ biết lịch của bản-quán rõ ràng tiện lợi hơn các thứ lịch khác là thế nào:

FÉVRIER	大月
2	Kiến Nhâm-dần — Sóc Đinh-mão
	壹初
MERCREDI	Ngày Đinh-mão, Hành-Hỏa — Sao-Bích — Trực-Mãn
Purification	Kị: Xuyên tinh — Khai-trì, Lộ-phát — Ngột-khuyển
Fête du nouvel An annam	TIẾT NGUYÊN-ĐÁN
1er jour du 1er mois de Đinh-Mão	Cúng-lễ nên dùng giờ Tí, giờ Sửu hoặc giờ Dần, đều được thượng-cát. Xuất hành nên dùng giờ Tị hoặc giờ Ngọ. Đi về phương bắc thì đón được sinh-khí hoặc đi về phương tây thì đón được hỉ thần.

Giá lịch của bản-quán bán như sau này:

Từ 100 trở lên. . .	0 $ 35 một
Từ 50 đến 99 . . .	0 40 »
Từ 1 đến 49 . . .	0 45 »
Tiền cước 1 quyển .	0 25 »
2 quyển	0 40 »

Các ngài ở xa, muốn mua lẻ tưởng nên rủ nhau mua chung cho nhẹ tiền cước thì hơn.

Ai muốn hỏi gì, xin cứ viết thư về cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này:

M. BÙI XUÂN-THIÊM

61-63, Rue du Coton, Hanoi.

Tường đổ chết người. — Ngày 28 hồi 3 giờ chiều, có mấy người thợ đương vần một khúc gỗ, đụng phải một bức tường cũ đổ xuống, đè phải Ng-văn-Đê, lên 5 tuổi, khi đem vào đến nhà thương thì chết ngay.

Nạn ô-tô. — Ngày 28, hồi 9 giờ, một cái ô-tô khi đi đến phố cửa Nam thì đè phải Hoàng-văn-Kiệm 17 tuổi, ở ngõ hàng Thịt. M. Lê văn-Tiếp, cầm máy cái xe này, thưa-khoán ở dưới Thái-hà-ấp, bị thưa là khi để xảy ra cái nạn này, cứ vặn xe chạy không đứng lại.

Cần dùng một người cai thật giỏi. Hỏi tại M. Anziani, sở vận-tải, ở 24 phố hàng Giò (Boulevard Gia-Long), Hanoi.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.

5039

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Bệnh dịch tả lại quay về. — Cũng như ở Hanoi, bệnh dịch tả tưởng đã biệt hẳn nơi Hải-cảng rồi, thế mà không ngờ nay lại thấy quay trở lại. Hiện đã nhiều người mắc và cũng nhiều người chết về cái bệnh ghê gớm ấy, nhất là ở các phố ta gần sở xi-măng thì nghe chừng dữ dội hơn cả.

Sở Vệ sinh thành phố hiện vẫn thi hành mọi phương pháp vệ sinh cho cái bệnh ghê gớm ấy khỏi lan ra.

Hơn bốn ki-lô thuốc phiện lậu. — Sáng hôm qua, sở mật thám có bắt được một người Khách tên là A-Phát và người đàn bà khách có mang 4 kgr 200 thuốc phiện lậu.

Tàu « Limchow » bị bắn. — Vừa rồi chiếc tàu « *Lim-chow* » của công ty Pannier vừa đi vào sông Quảng-đông, khi 6 giờ vừa tới phía nam Wampos, thì bỗng thấy có tiếng súng ở cái thuyền ngoài sông bắn lên tàu. Cách giằm phát súng, lại thấy bắn lên một phát nữa, trúng phải một người linh khố đỏ bị thương. Rồi thấy bắn luôn một hồi nữa lên, nhưng may không trúng người nào cả. Bấy giờ ở trên tàu « *Limchow* », một cho bắn luôn một chập đáp lại, thì bọn dưới thuyền bỏ chạy.

Báo thù. — Vừa rồi có hai người linh tây, một người linh trắng tên là Meseraggi và một người linh đen, chẳng biết cãi cọ nhau thế nào, rồi thành ra đấm đá nhau một trận rất kịch liệt. Đến buổi trưa, Meseraggi đương ngủ, thì người linh đen bắn ngay một phát súng lục vào cách thiên sang ngực. Vậy đã phải đưa người bị đạn vào nhà thương ngay để điều trị.

Trận mưa lạ lùng. — Hồi 4 giờ chiều hôm kia tự nhiên giời đổ xuống một trận mưa rào đào-để mất ngót một tiếng đồng hồ lại tạnh hẳn.

Về tháng này mưa rào cũng là một việc chẳng thường vậy.

Khách đánh linh mật-thám. — Hồi 5 giờ rưỡi chiều thứ hai 29 novembre ở phố Marine bên Hạ-lý (thuộc hộ-tứ) xảy ra một việc Khách đánh một người linh mật-thám đau lắm, sau có linh cảnh-sát lại dẹp mới yên được.

Nguyên gần đây M. P. mất trộm vài thước len, có đi trình sở mật-thám, sau xét ra một người đàn bà ăn cắp, hiện đã bắt được, hỏi thì khai bán cho người khách ở phố Marine bên Hạ-lý. Ngày thứ hai trước linh mật-thám dẫn thị đi bắt người Khách mua của ăn cắp ấy, lúc bắt khỏi lấy dong đi không xảy ra chuyện gì cả; sau đi một quãng dài thì người đàn bà ăn cắp lại bảo với mật-thám rằng thị nhận lầm một người Khách, vì người ấy không phải, nên lộn lại ở thị chỉ người khác. Cả ba người trở lại chỗ cũ thì bấy giờ những người Khách hàng xóm với người Khách bị bắt lầm đã xúm-xít đứng đầy cả ở cửa, họ thấy người mật thám đến nơi thì họ kêu « *tả lớ* », thế là họ loạn ẩu một trận đảo-để, người mật-thám vì cũng khỏe mới cố được đòn mà chạy vào ẩn ở hàng cà-phê ở gần đấy. Bọn Khách lại toan xông vào hàng cà-phê đánh người mật-thám, nhưng ông chủ hiệu là một cụ già chạy ra can ngăn họ mới thôi thì linh cảnh-sát cũng vừa tới. Linh cảnh sát hỏi đầu đuôi câu chuyện rồi bảo người mật-thám lại giải thị ăn cắp và chú Khách đã bắt trước về bóp để lập biên-bản.

Trong khi bọn người Khách đánh linh mật-thám thì có một đứa trẻ con giai lên ba tuổi là cháu ngoại ông chủ hiệu cà-phê đang chơi ở đường bị xô ngã, nên trẻ có chạy ra lập cập [illegible].

Nghe nói trong khi sở cẩm Hạ-lý còn giữ bọn ấy ở bóp, thì tụi ăn cắp thừa cơ lúc vắng người mà chạy trốn ra bãi cây ở đằng sau trường Kỹ-nghệ thực-hành. Linh cảnh-sát có đi tìm mãi mới thấy thị ngồi thu hình ở đó. Người đàn-bà gian-giảo và to gan thật, nhiều người biết mặt cũng nói rằng thị đã thường ăn cắp sang lắm cũng vòng, hột, hoa, nhẫn, cũng quần lĩnh, áo hàng, giầy nhung, trông bộ vồ chẳng khác gì người tử-tế, thế mà vẫn a nhai vì cái nghề đi ăn cắp. Phen này thị đã phải bắt thì ai cũng mong rằng pháp-luật sẽ trừng trị rất nghiêm để làm gương cho kẻ khác.

Việc cải-lương ở chốn thôn quê. — Ngày 24 novembre vừa rồi ông huyện Hải-an về đình làng Phụng-pháp khám sổ-sách và quỹ của làng ấy vì thủ-quỹ trước mãn khóa từ chức đã ba năm rồi mà đã giao cả số sách cùng tiền quỹ cho chánh hương hội. Thế mà không rõ vì lẽ gì chánh hương-hội lại không lập biên bản và giao quỹ cho thủ-quỹ mới đã lĩnh nghị-định được 2, 3 tháng rồi.

Ông huyện lập song biên-bản thì thu cả sổ sách về nhà xét, nhưng vì xét còn thiếu nhiều số quan trọng khác nữa, nên ngày 25 hôm sau lại phải chánh-tổng về nhà chánh hương hội lấy tiếp nhiều một quyển số nữa để dễ việc kiểm soát các khoản.

Nghe đâu việc này ở trong có nhiều chỗ u-ẩn, có lẽ huyện xét ra mạnh mới phải một nhiều công lắm.

Ốm đường. — Một người đàn ông không rõ căn cước thấy ốm nằm ở đường thì linh cảnh-sát đã đưa người vào nhà thương để điều trị.

Con nhà ai. — Người kim-hoàn ở hiệu Quảng-thái ở số 231 phố Marie-chal Pétain lại có chú trình rằng chiều ngày 29 novembre có thấy một đứa trẻ con gái lên 5, 6 tuổi lạc ngoài đường thì đem về nhà cho ăn uống. Hỏi con bé không biết nhà bố mẹ ở, vậy ai có con gái lạc thì phải lại mà nhận.

Giải ra ngoại-châu. — Ngày hôm qua linh cảnh-sát tòm được 10 tên ăn mày đi trong thành-phố thì đã điệu cả về sở cảnh-sát để giải ra ngoại-châu.

BẮC-NINH

Rước sắc thần. — Độ này các làng nhiều làng thành hoàng được sắc, vì vậy các làng lên tỉnh rước sắc đông lắm.

Trái thời tiết. — Tháng 10 gần sang đến tháng 11 ta mà tiết giời bấy còn nóng nực, như mùa hè, đúng tiết mà hóa ra hạ tiết. Vì thiên thời bất chính, cho nên các nơi bị bệnh nhiều.

VINH YEN

Phái bộ Nam Trung-kỳ thăm đồn điền ông Nguyễn-hữu-Cự. — Hôm qua các phái-viên Trung, Nam-kỳ nhân ra xem Hội-chợ, có lên thăm đồn-điền của ông Nguyễn-hữu-Cự. Mười một chiếc xe hơi từ Hanoi đi lúc 7 giờ sáng, gần 9 giờ thì lên đến trại Miếu-duệ, rồi từ đó đi thăm mấy trại lớn trong đồn-điền, và những nơi ông Cự đã đặt mương nước để khai khẩn những đất xưa kia là bạc, địa và rừng rậm bỏ hoang, nay nhờ có 260 k. ngòi cống lưu thông chảy qua các chỗ cao trước rồi mới xuống vùng thấp, những đường cái của ông Cự xuất tư-lực đắp ra đi ô-tô được, có đến 50 kilomètres. Cứ theo lời chủ nhân cho biết thì những việc khai mương nước đã tốn tới 250 000 p. mà đồng điền ông vẫn dùng vừa bán lại cho điền-tốt các ấp, vừa bán lại cho người ta những một minh ông liên với công-ty Phát-phát đến 600000 $ chất ấy để bán ruộng. Sau chỗ Miếu-duệ mới ngày nào còn là rừng rậm, nay đã thành ra một cái vườn toàn các giống cây ăn quả quí lắm.

Phái-bộ thăm các trại đến 12 giờ thì về nhà ông Cự ở Vĩnh-yên dự tiệc. Tiệc xong ông Cự có đọc một bài chúc, đại-cương nói rằng ngoài Bắc thì chẳng làm gì có những bậc điền-chủ đồng niên thu vào đến hàng mười, hai mươi muôn dạ như trong Lục-tỉnh là một sự thường, nhưng đây gọi là xin các anh em đồng-bào trong Nam chứng quả cho một việc công-phu khó nhọc, ít tài ít lực mà mở-mang những nơi rừng rậm núi cao. Nhân dịp ông lại đứng ở địa-vị ông nghị-trưởng Bắc kỳ Nhân-dân đại biểu, mà tạ ân các đồng-bào trong Nam đã tỏ lòng liên-lạc trong cơn bị lụt năm nay.

Ông đốc-phủ Hải, là hội trưởng *Syndicat agricole de Gocông*, thay lời cả phái-bộ mà cảm ân ông Cự đã cho đồng-bào trong Nam được coi một cái gương nghị-lực của người đất Bắc, mỗi lần người Nam-kỳ ra tới đây, được gặp một đồng-bào Bắc kỳ đưa đi xem xét các việc làm ấn như vậy, thật là một cách tỏ tình liên-lạc rất sao rất quí.

Nhân nói đến nghĩa liên-lạc, quan Tổng-đốc Lê-trung-Ngọc, là người trong Nam-kỳ ra làm quan ngoài này đã lâu năm, có thuật lại rằng khi ngài trọng-nhậm tỉnh Phú-thọ, ngài có dự một phần về việc sửa lại đền Hùng-vương, là nơi mộ Tổ chung của người Việt-Nam ta, nhân nay con cháu ba kỳ cùng họp mặt, nên lên đó mà lạy Tổ sau ngoạn cảnh giai-thắng ở giữa quãng Tản-Đảo. Ngặt vì thời giờ không đủ, nên phái-bộ xin về qua thăm Cổ-loa cũng là nơi cổ-tích.

Ông Trần-viết-Soạn nhân có ấp Văn lãng ở ngay lối đi rồng về Hanoi bèn mời phái-bộ ghé vào qua xơi nước trà và xem xét những công việc ở trong đồn-điền của ông. Đây thì là đất thục-điền, thuộc trung-châu rồi, thật là chốn phì-nhiêu thịnh-vượng, trời cho năm nay thóc trải ra phơi trên cả cánh sân gạch mười mẫu.

Chừng bốn giờ rưỡi thì xe ô-tô về tới Hanoi.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Tu bổ lại vườn Tĩnh-tâm. — Vườn Tĩnh-tâm là một cái ngự-uyển lập ra đã lâu đời nay, cảnh sắc cực kỳ thanh u tĩnh-mịch, ở trong có lâm về thiên nhiên rất đẹp thuộc về một chốn danh-viên ở chốn thần-kinh này vậy.

Hiện nay đã trình trong cuộc ngân sách Nam-triều một số bạc là bài ngân khoản (25000,00$) để tu bổ lại vườn ấy cho bảo toàn lấy một nơi cổ-tích rất đẹp.

Sở ô-tô ở thành phố Huế hiện nay tăng gia lên nhiều chuyến hơn trước, chẳng những không ra vẻ người Pháp mà thôi, đến người Nam ta bây giờ cũng dùng ô-tô để [illegible] trong chốn phố-phường. Cái văn-minh vật chất thịnh-hành thực cũng đã mau chóng lắm thay.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

(Suite)

Jean Valjean mesura des yeux la muraille au-dessus de laquelle il voyait le tilleul. Elle avait environ dix-huit pieds de haut. L'angle qu'elle faisait avec le pignon du grand bâtiment était rempli, dans sa partie intérieure, d'un massif de maçonnerie de forme triangulaire, probablement destiné à préserver ce trop commode recoin des stations de ces sentinelles qu'on appelle les passants. Ce remplissage préventif des coins de murs est fort usité à Paris.

Ce massif avait environ cinq pieds de haut. Du sommet de ce massif l'espace à franchir pour arriver sur le mur n'était guère que de quatorze pieds.

Le mur était surmonté d'une pierre plate sans chevron.

La difficulté était ailleurs. Cosette, elle, ne savait pas escalader un mur. L'abandonner? Jean Valjean n'y songeait pas. L'emporter était impossible. Toutes les forces d'un homme lui sont nécessaires pour mener à bien ces étranges ascensions. Le moindre fardeau dérangerait son centre de gravité et le précipiterait.

Il aurait fallu une corde. Jean Valjean n'en avait pas. Où trouver une corde à minuit, rue Polonceau? Certes, en cet instant-là, si Jean Valjean avait eu un royaume, il l'eût donné pour une corde.

Toutes les situations extrêmes ont leurs éclairs qui tantôt nous aveuglent, tantôt nous illuminent.

Le regard désespéré de Jean Valjean rencontra la potence du réverbère du cul-de-sac Genrot.

A cette époque il n'y avait point de becs de gaz dans les rues de Paris. A la nuit tombante on y allumait des réverbères placés de distance en distance, lesquels montaient et descendaient au moyen d'une corde qui traversait la rue de part en part et qui s'ajustait dans la rainure d'une potence. Le tourniquet où se dévidait cette corde était scellé au-dessous de la lanterne dans une petite armoire de fer dont l'allumeur avait la clef, et la corde elle-même était protégée jusqu'à une certaine hauteur par un étui de métal.

Jean Valjean, avec l'énergie d'une lutte suprême, franchit la rue d'un bond, entra dans le cul-de-sac, fit sauter le pêne de la petite armoire avec la pointe de son couteau, et un instant après il était revenu près de Cosette. Il avait une corde. Ils vont vite en besogne, ces sombres trouveurs d'expédients, aux prises avec la fatalité.

Nous avons expliqué que les réverbères n'avaient pas été allumés cette nuit-là. La lanterne du cul-de-sac Genrot se trouvait donc naturellement éteinte comme les autres, et l'on pouvait passer à côté sans même remarquer qu'elle n'était plus à sa place.

Cependant l'heure, le lieu, l'obscurité, la préoccupation de Jean Valjean, ses gestes singuliers, ses allées et venues, tout cela commençait à inquiéter Cosette. Tout autre enfant qu'elle aurait depuis longtemps jeté les hauts cris. Elle se borna à tirer Jean Valjean par le pan de sa redingote. On entendait toujours de plus en plus distinctement le bruit de la patrouille qui approchait.

— Père, dit-elle tout bas, j'ai peur. Qu'est-ce qui vient donc là ?

— Chut ! répondit le malheureux homme. C'est la Thénardier.

Cosette tressaillit. Il ajouta :

Ne dis rien. Laisse moi faire. Si tu cries, si tu pleures, la Thénardier te guette. Elle vient pour te ravoir.

Alors, sans se hâter, mais sans s'y reprendre à deux fois pour rien, avec une précision ferme et brève, d'autant plus remarquable en un pareil moment que la patrouille et Javert pouvaient survenir d'un instant à l'autre, il défit sa cravate, la passa autour du corps de Cosette sous les aisselles en ayant soin qu'elle ne pût blesser l'enfant, rattacha cette cravate à un bout de la corde au moyen de ce nœud que les gens de mer appellent nœud d'hirondelle, prit l'autre bout de cette corde dans ses dents, ôta ses souliers et ses bas qu'il jeta par dessus la muraille, monta sur le massif de maçonnerie, et commença à s'élever dans l'angle du mur et du pignon avec autant de solidité et de certitude que s'il eût eu des échelons sous les talons et sous les coudes. Une demi-minute ne s'était pas écoulée qu'il était à genoux sur le mur.

Cosette le considérait avec stupeur, sans dire une parole. La recommandation de Jean Valjean et le nom de la Thénardier l'avaient glacée.

Tout à coup elle entendit la voix de Jean Valjean qui lui criait, tout en restant très basse :

Adosse toi au mur.

Elle obéit.

Ne dis pas un mot et n'aie pas peur, reprit Jean Valjean.

Et elle se sentit enlever de terre.

Avant qu'elle eût eu le temps de se reconnaître, elle était au haut de la muraille.

Jean Valjean la saisit, la mit sur son dos, lui prit ses deux petites mains dans sa main gauche, se coucha à plat ventre et rampa sur le haut du mur jusqu'au pan coupé. Comme il l'avait deviné, il y avait là une bâtisse dont le toit partait du haut de la clôture en bois et descendait fort près de terre, selon un plan assez doucement incliné, en affleurant le tilleul,

Circonstance heureuse, car la muraille était beaucoup plus haute de ce côté que du côté de la rue. Jean Valjean n'apercevait le sol au-dessous de lui que très profondement.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Lê-hồi tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Jean Valjean lấy mắt lượng bề cao cái tường chỗ dưới bóng bỏ-đề. Cao chừng mười-tám bộ. Chỗ tường bắt góc với tòa nhà lớn, thì phía dưới xây gạch cho đầy cái chỗ lõm hình tam giác, là có ý để ngăn không cho những kẻ qua đường chui vào đó mà đứng. Cái chỗ xây đắp những chỗ tường lõm vào đó, tại Ba-lê các nhà kiến-trúc rất hay dùng.

Chỗ xây lấp đó cao chừng năm bộ. Từ trên trốc cái chỗ xây đó mà lên cho đến ngọn tường chỉ còn có mười bốn bộ.

Trên bờ tường thì xây một tầng đá phẳng chứ không xây thành mái dốc hai bên.

Khó duy có con *Cosette*. *Cosette* không biết leo tường. Bỏ nó ở đấy thì sao được? *Jean Valjean* không nghĩ đến kế ấy một phút nào. Nhưng đem nó mà leo lên cao thì không tài nào được. Đến một mình mà trèo lên cũng đã phải dùng cho hết tài hết sức mới xong, bằng đeo mang một thứ gì vào mình, thì vướng, thì nặng nhọ không cần, ngã ngay tức-khắc.

Giả-sử có một cái thừng thì được, nhưng thừng không có. Đương nửa đêm, mà lại ở giữa phố *Polonceau* thì phỏng lấy đâu ra được thừng? Trong lúc ấy, giả-sử *Jean Valjean* lại có thiên-hạ mà cho ai được, thì chắc rằng sẵn lòng đổi thiên-hạ lấy cái thừng.

Nhưng phàm người ta gặp phải thế cùng-bách quẫn, một là biến hay, hai là biến dở, như là bật ra một cái chớp cũng có lúc thêm quáng-lòa không thấy gì hết, mà cũng có khi như là rạng tỏ cho ta.

Jean Valjean đưa mắt lên bỗng nhìn thấy cây đèn thắp phố ở ngay chỗ ngõ tắc-hậu *Genrot*.

Thuở ấy các đường xá kinh-thành Ba-lê chưa có những cột đèn thắp bằng hơi than như bây giờ. Cứ tối đến thì có phu thắp đèn đi châm từng cột một, mà đèn thì treo bằng dây, có trục quay để kéo lên buông xuống, mà những dây buộc đèn đó thì chăng ngang qua phố, vắt qua một cái khe ở trên trốc cột. Cái trục cuộn dây thì để vào trong một cái hộp sắt để ngay dưới chân cột đèn, hộp ấy thìa-khóa ở tay người đi thắp, mà sợi dây thì lại có ống sắt phủ ngoài từ dưới lên đến lưng-chừng mà thôi.

Jean Valjean bỉ thế quá cho nên chỉ nhảy một bước sang đến bên kia đường, vào đến tận chỗ ngõ tắc-hậu, lấy mũi dao nạy được cái hộp dưới chân cột đèn ra, chỉ trong dây phút lại chạy về chỗ con *Cosette* đứng. Tay cầm một cái thừng. Thì ra những kẻ đã phải liều thân như thế, đã nghĩ được ra mưu-kế âm-thầm nào, thi-hành thật là chóng.

Trên kia ta đã nói vì cớ gì mà đêm hôm ấy các cột đèn ngoài đường không thắp. Vậy thì cái cột đèn ở chỗ ngõ tắc-hậu *Genrot* cũng không thắp như mọi cột đèn khác, ai đi bên cạnh cũng không biết rằng đèn có suy chuyển.

Tay-nhiên con *Cosette* thấy đêm khuya, quãng vắng, trời tối, mà *Jean Valjean* thì băn-khoăn, cử-chỉ những cách lạ-lùng, tất-tả đi lại như thế, con-bé không hiểu thế nào cũng phải lo-sợ. Giả-sử đứa trẻ khác thì đã kêu rinh lên từ bao giờ rồi. *Cosette* chỉ khẽ kéo áo ông già mà thôi. Tiếng giẫy của toán lính đi tuần, thì mỗi ngày nghe một thấy rõ. Con-bé bấy giờ mới khẽ nói:

— Cha ơi, con sợ. Những ai đến đàng kia?

Tội-nghiệp ông già phải nói dối nó rằng:

— Im con! Mụ *Thénardier* đó.

Cosette rùng mình. Ông lại nói:

— Con đừng nói gì, để yên mặc ta. Hễ con kêu, con khóc, thì mụ *Thénardier* đang rình con'kia. Mụ đuổi bắt con đó.

Dặn con-bé như thế rồi, *Jean Valjean* cứ khoan-thai không vội mà chắc tay thết mắt, cái gan ấy rất là nên phục trong một phút nguy-nan như thế, bởi vì toán lính và gã *Javert* đã gần tới nơi rồi, chỉ trong chớp mắt có lẽ uổng công mất cả, kì-thủy ông cởi cái cà-vạt to buộc ở cổ ra mà buộc quàng vào mình con-bé, luồn qua nách cho khỏi đau, rồi ông lại lấy cái dây buộc đèn mà cột một đầu vào cái nút cà-vạt, đánh cái thòng-lọng như những quân thủy-thủ hay cột dây lèo vậy, còn đầu dây kia thì ông cắn ở răng, giẫy và bít-tất thì ông tụt ra mà ném qua tường sang bên kia, rồi ông leo lên cái chỗ xây gạch lấp góc tường, gọn-gàng, vững-chãi, đường như là trèo bậc thang vậy. Chỉ cách chừng nửa phút đã thấy ông quì gối trên ngọn tường rồi.

Con *Cosette* nhìn ông mà thất-đảm, không nói câu gì hết. Một lời dặn của ông già lúc nãy vội một cái tên mụ *Thénardier* đủ làm cho con-bé sợ lạnh người.

Bỗng con-bé nghe tiếng ông từ trên cao sẽ giọng mà thết xuống:

— Con tựa lưng vào tường.

Con-bé tựa lưng vào tường. Ông lại nói:

— Con đừng nói gì mà đừng sợ, nghe.

Rồi ông kéo con-bé lên. Trước khi nó hiểu được ra làm sao thì nó đã ở trên ngọn tường rồi.

Ông nắm lấy nó, đặt ngửa nó nằm lên trên bờ tường, tay trái ông lại nắm chặt lấy hai bàn tay nó, rồi ông nằm rạp xuống mà bò cho đến chỗ tường vát góc. Ông đã đoán trước không sai, chỗ ấy ở phía trong tường có một chái nhà một mái, vừa cao ngang với cái cửa ván giả nom thấy ở ngoài, mà phía giọt-giành thì thấp gần sát đất. Mái nhà không dốc lắm, mà cây bỏ-đề thì lại là là ở trên.

Đó là một sự may, vì bức tường ở phía trong lại còn cao hơn ở phía ngoài đường, *Jean Valjean* từ trên nom xuống thấy sâu thăm-thẳm.

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành sáu quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất.	Quyển I	223 trang, bán.	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển. . . 0$20
	— II	203 —	0 35	
	— III và IV	159 —	0 45	
	— V và VI	193 —	0 65	Cả bảy quyển gửi 1 lần một gói : . . . 0,70
	— VII và VIII	219 —	0 45	
Phần thứ hai.	Quyển I và II	737 —	0 90	

KHẢO VỀ Y-HỌC CỦ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

(Tiếp theo)

Kinh mạch

Kinh mạch nguyên lưu

Mạch tức là khí huyết vận hành. Nội-kinh nói rằng: « huyết không nhờ có khí thì ngưng trệ, khí không nhờ có huyết thì tán mạn, khí như hơi khói, huyết như gợn sóng, khí hành huyết lưu, khác nào gió đưa nước động. Lời nói ấy để làm chứng cớ cho ta biết rõ. Nhưng khí huyết trải qua là chỉ lưu kinh mạch đó thôi, khi huyết sinh ra bởi tư thủy hỏa, thủy hỏa mới là nguyên ủy kinh mạch, cho nên cổ nhân luận mạch có câu rằng: « thọ mạng nguyên tự thận khí cổ động ở dưới, vị chấp tinh hòa thì hiệp ứng bổ bảo mà chuyển vận ở trên ». Nguyên lưu kinh mạch như vậy.

Kinh mạch chuyển động

Người ta hơn ba trăm phế, mạch chuyển hai lần, người ta hít khí giới vào trong can thận, mạch lại chuyển hai lần, cả thở ra hít vào là một hơi, mạch chuyển bốn lần, vì hơi thở ra hít vào, cứ qua một tầng thì lại chuyển động.

Kinh mạch lưu hành

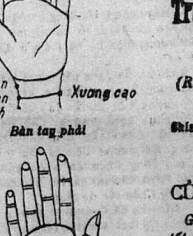
Mỗi một người ta thở ra, kinh mạch hành ba tấc, mỗi cái người ta hít vào kinh mạch cũng hành ba tấc, cả thở ra hít vào là một hơi, kinh mạch hành sáu tấc, trong một ngày một đêm, người ta thở tất cả một vạn ba nghìn năm trăm hơi, hợp cả kinh mạch trong mình người ta mà gồm tràng ra, số đến mười sáu chương thì thuốc, thì tích hành trong một ngày một đêm ấy cũng là năm trăm mười chương.

Bộ vị kinh mạch

Ông tam-tiêu thủ-dương thiên-trụng, mới cho thốn khẩu bên tay trái là tâm, quan khẩu bên tay trái là can, xích khẩu bên tay trái là thận, thốn khẩu bên tay phải là phế, quan khẩu bên tay phải là tỳ, xích khẩu bên tay phải là mệnh-môn. Vị rằng: phương bắc ứng vào tượng quẻ khảm phương nam ứng vào tượng quẻ ly, phương đông ứng vào tượng quẻ chấn, phương tây ứng vào tượng quẻ đoài, giới bao bọc xung quanh ngoài thì ứng vào tượng quẻ kiền, đất ở chính giữa thì ứng vào tượng quẻ khôn. Người ta nhờ có tinh tú của giới đất mà bẩm sinh, thì hình tượng so với giới đất cũng tương tự. Tay trái tức là phương đông, mà phương đông là phương vị quẻ chấn, tỏa thuộc mộc, cho nên can một ở vào quan khẩu bên tay trái; Phía trước quan khẩu là thốn, thốn thuộc hỏa, tại ứng vào tượng quẻ ly ở phương nam; (ly cũng thuộc hỏa); Phía sau quan khẩu là thốn, thốn thuộc thủy, thì ứng vào tượng quẻ khảm ở phương bắc (khảm cũng thuộc thủy); Tay phải tức là phương tây, mà phương tây là phương vị quẻ đoài, đoài thuộc kim, cho nên phế kim ở vào thốn khẩu bên tay phải. Kim mà ở ngôi cao như vậy, vì kim chính ứng vào tượng quẻ kiền. là giới ở trên mà cho chăm muốn vận ở dưới. (Chữ kinh dịch: thiên vi kiền vi kim);

Tỉ thổ ứng tượng quẻ khôn, cho nên ở quan khẩu bên tay phải mà thừa lên phế vị, để là nghĩa giới cao đất thấp. Xích khẩu bên tay phải là mệnh môn, mệnh môn là hỏa mà ở vào thận tạng, để tức là nghĩa âm trong sinh dương.

Bàn tay trái



Bàn tay phải



Huyết ở phía trước cổ tay trái đối với xương cao phía sau là tỉ quan, tức can, đởm. Phía trước là quan là tả thốn, tức tâm, tiểu tràng, huyết này tức là nhiệu nghinh mạch. Phía sau là quan là ả xích, tức thận, bàng-quang.

Huyết ở phía trước cổ tay phải đối với xương cao phía sau là hữu quan, tức tỉ vị. Phía trước hữu quan là hữu thốn, tức phế đại tràng, huyết này tức là khí thốn mạch. Phía sau hữu quan là hữu xích, tức mệnh-môn, tam tiêu.

Sáu bộ kinh mạch kể thuận thì tương sinh, nghĩa là thận tuổi sinh can mộc, can mộc sinh tâm hỏa, mệnh hỏa sinh tì thổ, tì thổ sinh phế kim.

Sáu bộ kinh mạch kể nghịch thì tương khắc, nghĩa là thận thủy khắc mệnh hỏa, can mộc khắc tì thổ, tâm hỏa khắc phế kim,

Tâm với tiểu tràng thông nhau, cho nên mạch tâm, tiểu tràng cùng ở thốn khẩu bên tay trái.

Can với đởm thì ông nhau, cho nên mạch can, đởm cùng ở quan khẩu bên tay trái.

Thận với bàng quang thông nhau, cho nên mạch thận, bàng quang cùng ở xích khẩu bên tay trái.

Phế với đại tràng thông nhau, cho nên mạch phế, đại tràng cùng ở thốn khẩu bên tay phải.

Tì với vị thông nhau, cho nên mạch tì vị cùng ở quan khẩu bên tay phải.

Mệnh môn với tam tiêu thông nhau, cho nên mạch mệnh môn tam tiêu cùng ở xích khẩu bên tay phải.

Lời thiết-yếu nên nhớ

Đàn ông thì xích mạch bên tay trái thuộc thận thủy, xích mạch bên tay phải thuộc mệnh-môn-hỏa. Đàn bà thì xích mạch bên tay trái thuộc mệnh-môn-hỏa xích mạch bên tay phải thuộc thận thủy.

(*Còn nữa*) Phàng-năng-Tĩnh.

VĂN UYỂN

Hồng lâu tự vịnh

Cũng thì sửa các cũng phòng khuê,
Mệnh bạc ai vào chốn nguyệt hoa,
Giá ngọc là lời nêu bước chân,
Lầu hồng dấu dãi để ong chờ,
Tràng-khanh rầy mộc non cùng bể,
Tống-ngọc mai sau quế với bèo.
Lá gió cành chim khi sớm tối,
Bằng khuâng giấc điệp tỉnh cùng mê!

Cảnh bình-khang

Ai khéo đưa ta đến chốn này?
Có phải lần bóng ở cõi đây?
Phấn điểm son tô chừng mấy á,
Mày tro mắt nỉ đã giêm thầy.
Xôn xao hiên trước nghề anh yến.
Vướng vít vườn sau nghỉ bướm mai.
Hương ngát hoa thơm đâu có đấy!
Mà đi thường tự hỏi rằng ai!

Khuyên chớ bén cảnh bình-khang

Tuồng chi hoa thải với hương thừa,
Mà bạn thanh niên sớ vớn mơ!
Lòe loẹt phấn son đà tả mặt thắm,
Nuốn như cười nói đủ duyên ưa.
Non thề biển chỉ tình hờ hững,
Sông cạn non mòn chắt tóc to.
Hết bạc, hết tiền, thôi gắn bó!
Tu mi chỉ khỉ phải nên chừa!!

Thoại Phong, Ng-duy-Kinh

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

(Rừng Bảo-đài, Rừng Phố-mới, Rừng Hạ-cương)

Chính sở tại Hanoi, 63, Phố hàng Bông

ĐIỆN-THOẠI SỐ 150

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG, tốt có tiếng, cả cây từ 7 tấc trở lên để làm cột nhà.

RỪNG, NỨA và các thứ lâm-sản nước Nam.

Có xưởng tại Bắc-ninh, Thái-nguyên, Hanoi

Cuộc công-thải Đông-pháp

Mở số lần thứ mười chín

Ngày 1er Décembre 1926

Sáng hôm nay, 1er Décembre 1926, hồi 8 giờ, tại tòa Đốc-lý đã rút số công thải Đông-pháp lần thứ 19 Có M. Berthoux thay mặt quan chánh sở Tài-chính làm chủ-tọa và M. Bernard, sở kho bạc, quan tổng đốc Lê-trung-Nghĩa làm hội-viên.

Số 91.088 được 10.000 đồng.
Số 51.809 được 1.000 đồng.

12 số sau này mỗi số được 500 đồng.

42 333	92.597	58.762	61.802
92 155	88.496	88 356	85.467
36.642	110.886	12.383	67 503

Còn 1016 số được một trăm đồng thì bản quán sẽ đăng sau, đợi có quan-binh ra cho được chắc chắn để các nhà mua công-thải khỏi phải mừng hão và những số lẻ-lẻ không tài nào tránh khỏi.

Các việc lĩnh trưng và đấu giá

Ngày 2 décembre 1926 hồi 16 giờ, tại sở Công-chính Hanoi sẽ gọi lĩnh trưng dầu *xăng* (essence) nặng nhất để dùng việc chạy ô-tô và các *moteurs* của sở Công-chính trong năm 1927. Không phải ký quỹ tạm.

Ngày 6 décembre 1926 hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá tạm cái fa kho muối của sở Thương-chính Haiphong.

Việc làm đáng 2.756 $ 50
Ký quỹ tạm 45,00

Cũng ngày ấy, hồi 16 giờ, đấu giá lấy 1200 thước *cubes* đá để giữ bờ sông Cái gần Hanoi.

Ký quỹ tạm 60$00

Ngày 2 décembre 1926. — Từ 9 giờ đến 9 giờ 30 và từ 15 giờ đến 15 giờ 30 tại tòa sứ Phúc-yên trưng cơm tù, cơm người ốm ở nhà thương, trong lò lẹn ở Phúc-yên, ở Đông-anh, ở Đa-phúc.

Ngày 3 décembre 1926. — Từ 9 giờ đến 9 giờ 45 tại tòa sứ Hưng-yên trưng cơm tù, cơm những người ốm ở nhà thương, trong lò lẹn và trưng Nguyệt hồ từ 1er janvier đến 31 décembre 1927.

Ngày 4 décembre 1926 hồi 9 giờ. — Tại tòa sứ Nam-định trưng cơm tù từ 1er janvier đến 31 décembre 1927, hồi 10 giờ trưng cơm người ốm, tại nhà thương Nam-định và nhà đề Quần-phương-hạ.

Ngày 4 décembre 1926. — Tại tòa sứ Vĩnh-yên gọi lĩnh-trưng những việc sau này trong hạn từ 1er janvier đến 31 dé cembre 1927.

1. Hồi 8 giờ trưng cơm tù ở Vĩnh-yên và Tam-đảo.
2. Hồi 8 giờ 15 trưng lò-lẹn ở tỉnh lị.
3. Hồi 8 giờ 30 trưng đèn dầu hỏa.
4. Hồi 8 giờ 45 trưng cơm cho các người ốm nằm tại nhà thương.

Đến ngày 13 décembre 1926 hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá thầu việc làm một cái nhà gác để làm buồng học và buồng ngủ và một cái nhà không gác để làm chỗ nhà ăn cho học trò trường nữ học tây ở Hanoi.

Việc làm đáng 165.504$65.
Ký quỹ tạm 2.750$00.

Ngày 21 décembre 1926 hồi 10 giờ. — Tại sở Binh-lương (Intendance) Haiphong đấu giá mua 700.000 litres rượu vang đỏ (mua làm 9 lô).

Ngày 24 décembre 1926 hồi 10 giờ đấu giá mua than cho sở Hàng-hải (Service Maritime) trong năm 1927.

Ký quỹ tạm 1000$00

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Payements en timbres-postes)

Nhiều ông gửi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài trừ ra những tiền đổi chỗ ở, còn thì bản-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả.

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Tiếng-mõ canh-khuya !

(Tiếp theo)

Cô chẳng biết chuyện chi cho nên kêu gào khóc lớn. Sau thấy lính lấy mang những nồi đồng và các đồ vật dùng nấu rượu lậu re. Bấy giờ cô mới biết là bị lính nhà nước đến làm mưa làm gió. Đến khi lính đến huyện, quan huyện hỏi cô vào tra hỏi thì cô cũng cứ thật khai ngay, nào là có lính lính linh tiền và nhà cô đi vắng, còn lính đi vào bắt thì hiện cô đi vắng, mà thật quả đồ vật dùng cũng không phải của cô. Những lời nói của cô thật là như nước đổ lá khoai không ăn thua vào đâu cả.

— Con mẹ kia sao mày ngu thế, tang chứng rõ ràng, mày còn chối nỗi gì nữa. Quân bay, giam nó xuống dưới kia để mai tao xét hỏi, nghe !

Ấy thế là cô Huệ bị oan nặng mà không lời thề than, thật thân cô lắm nỗi chua cay khổ sở. Chồng đã đi vắng mà bây giờ lại bị phải oan thị thật là câu đớn. Cô xuống đến ngục bị quản cảnh hành hạ bắt phải tiền nhà nước, may có mối linh lực gì cho nên cô đặt lót cho họ mới được yên thân trong chỗ lao thất tối tăm vậy.

Bây nói qua chuyện khi vào đến hiện đình, lên sai người ra đòi thầy đến nhà cô chịu tội. Một chốc thầy đã vào quan huyện bèn bẩm với thầy đề rằng: Thầy đã rõ ! Hôm nay tôi ra xử việc thầy con mẹ bị bắt rượu lậu đó thật là nhàn sắc. Tôi xem con mẹ này chẳng là bị oan nặng, nhưng lòng tôi muốn lấy con này làm nàng hầu, vậy thầy giùm tôi, nếu xong việc chắc là sau tôi không để thiệt cho, nghe.

— Dạ, chuyện gì chớ chuyện này rất dễ, quan lớn xin đề mặc chúng con cho liệu.

— Thầy, cố giảm tội nghe

Bây nói chuyện cô Huệ đương nằm than khóc một mình, bỗng đâu thấy một tên lính lại gọi rằng: « Ai là cô Huệ lên cho Đề gọi : Cô Huệ lấy làm lo sợ không rõ tại làm sao lên xem tình hình thế nào. Đến nhà vào trong thấy cụ Đề đang vén đai ngồi hóng mát, hai bên hai thằng lính cầm quạt quạt hầu, mồm nhai nhồm nhoàm ăn miếng trầu. Đến lúc thấy cô Huệ vào thì mặt mũi hớn hở mà hỏi rằng! « Có phải tên cô là cô Huệ phải không ? » Bẩm, thưa cụ phải. Chẳng hay cụ đòi chúng con lên đây có việc gì ạ.

— Này, tôi thấy cô còn trẻ, mà tội này thì nặng lắm, vậy cho nên tôi đem lòng thương. Tôi có một cậu huyện muốn nói với cô, cô hãy biết cô có ưng không, nếu cô mà ưng ra thì chẳng những tội cô được nhẹ mà thân cô cũng được sung sướng vô chừng.

— Bẩm chúng con chẳng có tội gì hết cả. Còn cụ muốn nói gì xin cụ cứ nói, nếu thì con ưng, nếu không nên thì thôi.

— Này cô, nói gần nói xa cô hãy quan nói thật, quan huyện tôi đây thấy cô nhiều nhân đáng yêu, quan muốn lấy cô làm nàng hầu, nếu cô mà ưng thì tội cô chẳng những chẳng việc gì mà thân cô cũng được sung sướng. Cô nghĩ sao ?

Cô Huệ nghe thấy thế thật như sét đánh vào tai chết thì chết chứ không bao giờ chịu thất tiết : « Bẩm bây giờ chồng con đi vắng, con nỡ nào thất tiết cùng chồng, thôi ! thế nào con cam chịu, chứ con không đành thất tiết. Ông Đề bất lời tán tỉnh nhưng không chuyển được làng của kẻ tiết trinh. Ông Đề thấy vậy đành phải vào nói lại cho quan huyện là nói không chuyển, quan huyện tức giận nổi trận lôi đình, bèn tư giấy lên tỉnh và giải cô lên tỉnh để quan trấn nghị án. Thương thay cho cô một mình thân gái bị chiều nỗi chua cay khổ sở,

Đau lòng song khó tỏ phân,
Ai ôi có thấu cho thân phong trần.

Lên đến tỉnh quan án bắt phạt cô phải 2 năm tù. Ôi ! cô được tin thì bao xiết nỗi kinh-hoàng. Bây giờ ai là người cứu cho khỏi lao tù, hỡi giờ Chồng thì đi vắng, cha thì xa, biết lấy ai cứa vét cho thân mà hồng nay đây.

Mà hồng nhiều nỗi chua cay.
Thân sao thân khéo đọa đày mấy thân.

Bây giờ cô Huệ đành chịu nhẫn nhục ở chốn lao tù chờ còn biết lấy ai là người giải cứu cho cô được.

Tấm thân khổ sở trăm chiều,
Vì ai đến nỗi nhiều điều đắng cay.

Thì giờ vùn vụt, ngoảy đi ngoảy lại cũng đã hai năm. Cô Huệ được tha, thật là oan quá là Thị-Bình, ấy thế mà cũng không biết than thở cùng ai. Bây giờ cô bèn trở về làng, quân ta làng thấy lốc thốc trông đã thấy đổi thay khác nhiều lắm, gặp người quen hỏi thăm xem chồng con cô được bình yên không.

— Cô, đi đâu mà không biết, ông cụ mất đã được hơn một năm nay rồi bây giờ cô còn hỏi thăm, ai đâu hay cô đi đâu vậy.

— Thưa bác, con bị oan uổng nên phải chốn lao tù hơn hai năm nay bây giờ con mới được tha đó mà. Trời ơi ! cha chết mà con không được gặp mặt, ôi ! con hết hiếu nay còn sống làm chi, cha ơi ! là cha ơi ! cô được tin ấy thì cô như sét đánh vào tai, thế là cô khóc từ đấy cho đến khi về đến nhà. Về đến nhà cô trông thấy đã đạc mà chán, những đồ năm xưa thì đi đâu mất, chỉ còn mấy thứ hư nát còn lại mà thôi. Cô về được một hồi lâu thì có ông cậu sang : « Thưa cậu chẳng hay khi cha con chết có dối gì cho cậu không, và đi con đâu ?

— Cô, con ạ khi cha con gần chết có phân hai ạ tài lại cho đi con một nửa, cho con một nửa tiền bạc ruộng nương còn đây, mai kia rồi cậu lại hoàn lại cho cháu, còn đi tái đó đi lấy chồng rồi, còn hỏi làm chi nữa, con.

— Thật là đồ tồi.

Cô đề tang cho xong rồi. Cô bèn sang bên chú thím chồng xem tin tức làm sao, khi sang tới nơi, thấy mặt ông chú có về buồn rầu rầu, mới thấy cô sang đã vội hỏi : chẳng hay con đi đâu mà hơn hai năm giời nay chả biết tin tức con đâu.

— Thưa chú, con bị người ta vu oan cho là nấu rượu lậu nên bị ở tù khổ sở lắm chú ạ. Chẳng hay tin tức chồng con ra sao.

— Con hỏi làm chi cho đau lòng chú ! ừa làm sao ! nàng nghe thấy tiếng ấy lọt như tiếng sấm nổ vào tai nàng vậy. Làm sao ! Làm sao ! chú ! chồng con làm sao.

— Chồng con bị đạn chết hồi năm ngoái còn gì đâu.

Cô Huệ nghe thấy tiếng chết ngất đi một hồi lâu, ông bà phải ra gọi mãi mới tỉnh : Cô tỉnh lại khóc, khóc lại ngất đi mãi mới hồi lại ông bà hết sức khuyên ngăn sự đã qua rồi. Thôi trời bắt vậy con chịu vậy than khóc lắm cũng vô ích con ơi.

— Trời ôi ! là trời ôi ! Tưởng là chồng đi lại về mà nay bỗng kẻ mất người còn, mặt mũi nào em còn sống trần đương trần này nữa mà làm chi. Phương lang hỡi hỡi Phương lang, ở hiền lành mang em theo với cho trọn kiếp trăm năm. Cớ sao khéo lại cùng kẻ lỡ thám thương nhiều làm cho ai cũng khôn ngăn giọt lệ, ở làm lẽ chồng khéo chồng có đàn đầy rồi, có bèn về sang nhà cửa có mà lấy những tiền của thừa tự của cha mẹ để lại. Cô cho em có hết cả ruộng nương nhà cửa để giỗ tết cho nhà cô. Còn bao nhiêu tiền nong, cô cũng hết cả vào nhà, rồi cô quyết cạo đầu đi tu ! Ai khuyên cũng chẳng đặng, sau đành để cho cô tu ở chùa ấy. Bây giờ tuổi cô mới độ 25, 26, trong chừa mười năm giới tu, cô không bao giờ cô được sung sướng, hết đi ghẻ lại đến chồng, hết chồng lại người ngoài hại.

Phong trần kiếp đã chịu đầy
Làm thân kẻ đắng thử này là ba.

Trước kia cô cũng biết tu chữ nho, nên bây giờ cô học kinh kệ thọ liền lâu. Ban ngày thì cô thổi cơm dọn dẹp, đêm mới được tụng kinh gõ mõ.

Thảm thương thay ! rồi hồng nhan bạc mệnh như cô Huệ, tài có nhẽ có, mà bị nhiều nỗi chua cay đến thế !!!

Thương thay !

Bọa đầy chi khách hồng nhan,
Làm cho cho hại cho tàn cho cân.
Đầy cho vào kiếp phong trần,
Làm cho khổ sở mấy lần mới thôi.

Thuyết-Phong, Trần-Tử

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ : 1$00

BÁN TẠI HIỆU Bào-chế

L. BLANC

81, phố Paul-Bert, Hanoi

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được báo biết rằng : tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các ngài quí ông nào mua thì gởi tiền cho : hễ không có tiền gởi theo giấy mua thì bản-quán không trả lời. Mua báo thì tính từ rằm hoặc mồng một tháng tây trở đi cho gọn



LAN-PHƯƠNG

79, Hàng Đào, Hanoi

Bán-hiệu chuyên làm khăn xếp đã lâu năm, làm được kiểu dáng đẹp để chắc chắn hơn mọi nơi. Nay có làm cả mũ nút chai (liège) đủ các lối. Hàng gửi linh-hóa giao ngân, nhưng phải gởi một phần tiền trước.

Khăn 7 nếp không kể chữ nhân

Nhiễu tây. . . . . 3$80 - 3$00 | Lượt, . 2$50 - 2$00 - 1$20 - 0$80

Mũ nát chai : 3$00 - 2$50

Xe LUCIFER tại trường thi

Cuộc thi chạy giờ

Nhất : BỒNG

Ba : TIÊN

Cuộc thi Đình-chiến

Nhất : BỒNG

Nhì : MÉGY

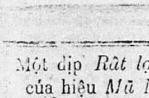
Đều đi xe LUCIFER cả

Xe ấy bán tại hiệu AVIAT

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,

Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy tu, giầy tây bằng da láng (vernì), thứ thuốc này bôi vào láng càng đẹp ngấm lâu da càng bóng và mềm, láng không hay rớp.



NGUYỄN-TIẾN HÂM

Bottier - Chapelier

7, Rue des Caisses, Hanoi

Hạ GIÁ. — Giá giầy của bản-hiệu tính theo catalogue n° 6 bị 5 %.

Một dịp *Rất lợi* cho các quí-khách mua hàng của hiệu *Mũ Nguyễn-ngọc-Linh* ở Hội chợ, gian số 1 giầy F (gian đầu giầy auto)

Mua hàng của hiệu ấy ở Hội-chợ sẽ có biếu :

1° Một cái vé vào xem Hội chợ.

2° Một quyển Lịch pochette 19-7.

3° 1 cái bon để nói năm 1927, quí-khách có mua gì nữa xin đem bon ấy lại sẽ được trừ 5 %.

(Quí-khách ở xa gửi bon về cũng xin trừ)

Thế là lợi trước lợi sau it ra cũng được ngót 1 $ 00 giờ lên.

Có bán đủ các thứ mũ, đủ các hàng để làm mũ, các thứ hàng để ăn mặc Tây, các fautards và écharpes en soie artificielle en crêpe de chine et en laine fantaisie và ô Tây chịu rất đẹp hàng tốt giá bán nhất-định và phải chăng ai không tin sẽ có giấy cam-đoan.

NGUYỄN-NGỌC-LINH,

104 Rue du Chanvre — Hanoi,

Kính-cáo.

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC :

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền ấy, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

Các món vé thì giá 20 quan, còn thì đóng làm 20 tháng mỗi tháng nó mười quan. Hễ trúng số, tiền được ngay cái vé, chẳng mình có chuyển sở-hữu, tới vé trúng số thì được số tiền. Mình thì chịu thêm đóng nốt mấy kỳ, thật hẳn như không nghĩ đến, mà đã được dự các món số rồi. Lại được có quyền sở-hữu một cái vé rất quý có sinh lợi-tức.

Vé Crédit National, mỗi năm tính kỳ dự xuất rất số : le 1er Janvier, 1er Février, 1er Avril, 1er Mai, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre.

Mỗi lần rút số có :

1 lô.	MỘT TRIỆU
1 lô.	500.000 quan
2 lô.	200.000 quan
3 lô.	100.000 quan
6 lô.	50.000 quan

Trên tất số tiền kỳ trong một năm cộng là 20 triệu quan

Như vậy rất số cũng để trúng lắm

Muốn dự các món rút số kỳ, nên gửi 20 quan cho ông chủ-nhiệm nhà :

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE (France) R. C. 6578

Việc hàn vì nếp theo như bản buổi ngày 23 Mars 1926, các nhà mua vé được cả điều chắc chắn

Số 118

BẮC-TỔNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-BỈNH-MỤC dịch thuật

Dương lực-lang ngửa mặt lên trời mà than rằng :

— Trong cuộc binh-đao rối loạn, nếu không nhờ có hai người hết sức giúp ta thì khi nào đã chống phá tan được quân giặc. Nay tay thiên-hạ thái-bình, chính là lực cùng nhau an-hưởng phú-quí, ai ngờ lại bỗng trở-trái, khiến ta càng nghĩ càng thêm đau-xót.

Ngày hôm sau, *Dương* lực-lang vào tâu với *Tống Chân-tôn* rằng :

— Muôn tâu bệ hạ ! Bệ-hạ kể hạ-thần có *Mạnh-lương* và *Tiêu-tán* vì một chút sai lầm mà thành ra sống chết ở *Ư-châu*, vậy cái sầu-chi gia phong quan tước cho hai người ấy, dám xin nhờ lại.

Tống Chân-tôn hỏi chuyện đầu đuôi, rồi cũng ngậm-ngùi thương tiếc, mới theo lời *Dương* lực-lang, truyền lệnh phong cho *Mạnh lương* và *Tiêu-tán* đều làm *Trung thành-hầu* vì hai người này đã có sai cần-cứu giữ thuở trước. Lại sai quân đến phong phần-mộ cho hai người và ban ủng tên *Thụy*.

Dương lực-lang lạy tạ, lui về *Võ-nhàn-phủ*, nghĩ thương hai tướng *Mạnh lương* và *Tiêu-tán*, ngày đêm tưởng những ngậm-ngùi không yên, cứ đứng cửa ở trong nhà, chẳng thiết gì đến việc đi sang chức nữa.

Lại nói chuyện *Bát-vương* đệ-nhị-hạ từ khi ở *Uchâu* làm quản về kinh-thành, trong lúc đi đường, cầm-mạo phong *sương*, thành ra bị bệnh, phải tìm-đường tại tổng *vương-phủ*. *Tống Chân-tôn* thỉnh-thoảng lại sai bọn *Khấu-chuẩn* đến vấn-an.

Bát-vương điện-hạ bảo *Khấu-chuẩn* rằng :

— Tôi cùng các ngài tụ-họp trong bấy nhiêu năm trời, không ngờ nay đã sắp đến ngày ly biệt !

Khấu chuẩn rỏi :

— Điện-hạ ngẫu-nhiên bị bệnh, hà tất lại phải quá lo. Hiện nay thiên-hạ thái-bình, chính là lúc cùng hưởng cuộc thịnh-trị, sao điện-hạ lại nói câu ấy !

Bát-vương điện-hạ nói :

— Người ta sống chết đều có số-mệnh, tránh sao cho thoát !

Bọn *Khấu chuẩn* lui ra, về tâu với *Tống Chân-tôn*, xin lập đàn cùng lễ sao *Bắc-đẩu* để cầu-nguyện cho *Bát-vương* điện-hạ chóng được khỏi bệnh. *Tống-Chân-tôn* chuẩn tấu, giao việc ấy cho *Khấu-chuẩn* và *Sái-ngọc* chủ-trương.

Khấu chuẩn vâng mệnh lui ra, sai người đi mời *Kim-hoa* chân-nhân đến, lập đàn ở trong cung, để cùng lễ trong hai ngày hai đêm, cầu-nguyện cho *Bát vương* điện-hạ được chóng bình-phục (1)

Kim-hoa chân-nhân bảo *Khấu-chuẩn* rằng :

— Mấy ngọn thiên-đăng ở trên đàn, lúc nào cũng sáng tỏ không mờ thì *Bát vương* điện-hạ có thể giữ được vô-sự.

Khấu-chuẩn nghe nói mừng thầm, quả-nhiên khi làm lễ xong, bèn-tâu *Bát-vương* điện-hạ đến đàn để được bình phục như thường. Các quan văn võ triều-thần đều đến chúc mừng. *Bát-vương* điện-hạ vào triều tạ ơn. *Tống Chân-tôn* bước xuống dưới thềm, cầm tay dắt lên trên điện.

Tống Chân-tôn dụ rằng :

— Điện-hạ đã được bình phục như thường thì thật là một sự rất may cho xã tắc vậy.

Bát-vương điện-hạ tâu rằng :

— Muôn tâu bệ-hạ ! Nhờ cái hồng phúc của bệ-hạ, mà kẻ hạ-thần được bình-phục, dám xin hết sức khuyên-mã để mong báo-đền.

Tống Chân-tôn bằng lòng, truyền mở tiệc khánh-hạ, cho các quan văn võ triều-thần đều được nếm rượu. Ngày hôm ấy, vua tôi cùng nhau chuyện-trò rất vui-vẻ. Khi tiệc tan rồi, trải đã gần trưa, các quan văn võ triều-thần đều đưa *Bát-vương* điện-hạ về phủ.

Vừa đi đến dưới cửa đông-khuyết thì bỗng thấy tiền-quân phi báo có một con *Bạch ngạch-hổ* từ phía thành-đông tiến vào, khiến cho trăm họ nháy đều phải khiếp-sợ. Hiện con hổ ấy đang lồng chạy về phía này.

Bát-vương điện-hạ nghe báo, liền sai đem xem thì quả nhiên thấy người chạy tán-loạn, có một con hổ đang tự phía trước mặt gầm thét tiến đến. *Bát-vương* điện hạ giương cung mắc tên, bắn thẳng một phát, trúng vào giữa sở con hổ.

Con hổ ấy bị tên bỏ chạy, quân-sĩ vội vàng đuổi theo. Khi đuổi đến bên sông *Kim-thủy hà* thì con hổ bỗng biến đâu mất. Chúng phi báo *Bát-vương* điện-hạ, *Bát-vương* điện-hạ kinh-ngạc hồi lâu, từ đó bệnh cũ lại phát, thành ra năm lần không trở dậy được nữa.

Lại nói chuyện *Dương* lực-lang thình-lình bỗng bị tụ-cung-bệnh, quân-sĩ phi báo *Dương* lệnh-bà. *Dương* lệnh-bà cùng bọn *Dương-diên-lãng*, *Dương tôn-bảo*, vân vân, cùng kéo đến để thăm hỏi.

Dương lực-lang bảo với *Dương* lệnh-bà rằng :

— Con bị bệnh lần này, khó lòng khỏi chết cho được !

Dương lệnh-bà nói :

— Cha mẹ thấy thuốc điều-trị, may ra cũng khỏi, sao con lại nói như thế !

Dương lực-lang nói :

— Hôm qua con nằm ngủ ngày, bỗng thấy mình đi đến dưới cửa đông-khuyết, gặp *Bát vương* điện-hạ cùng các quan triều-thần đang ở trong triều đi ra. *Bát-vương* điện-hạ giương cung mắc tên, bắn tự-nó vào số con, từ đó trong mình bỗng thành ra đau-đớn. Chẳng qua cũng là con đã đến ngày tận-số, vậy con dám xin thân-mẫu giữ gìn qui-thể, chớ nên vì một đứa con bất-hiếu này mà quá nỗi bi-thương.

Dương lực-lang lại gọi *Dương-tôn-bảo* mà dặn rằng :

— Bá-phụ con là *Dương-diên-đức* hòa-thượng vẫn ở triều-thần, thường có nói với ta rằng trong nước vẫn còn sót-khí, chưa hết được cuộc binh-đao con nên hết lòng trung-thành với triều-đình, để khỏi thẹn là dòng-dõi nhà ta, *Dương* ta vậy.

Dương-tôn bảo sụp lạy xin vâng mệnh. *Dương* lực-lang lại ngẩnh lại nói với *Dương diên lãng* rằng :

— Anh nên kíp-rước phục-dã ông thân-mẫu. Trong họ anh em ta chỉ có anh là toàn phúc mà được hưởng thọ, anh phải nhớ lời cha quên.

Dương lực-lang dặn xong thì tạ-thế, hưởng thọ bốn mươi tám tuổi. Các quan văn-võ triều-thần nghe được tin buồn ấy, ai cũng lấy làm thương xót.

— *Tống Chân-tôn* thở dài mà than rằng :

— Trời không muốn cho ta hưởng cuộc thái-bình, vậy mới khiến những tay đống lương (1) của nước nhà phải đổ sớm.

Tống Chân-tôn nói chưa dứt lời thì bỗng nghe báo *Bát vương* điện-hạ vì thấy *Dương* lực-lang chết mà bệnh cũ lại phát, hồi canh năm đêm hôm qua đã tạ-thế ở nơi chỉnh-tẩm. *Tống Chân-tôn* càng thêm đau xót bội phần, bỏ không ra coi triều trong hai ngày. Bọn *Khấu-chuẩn* và *Sái-ngọc* bàn nhau tâu xin *Tống Chân-tôn* ban tên *Tạng* cho *Bát-vương* điện-hạ và *Dương* lực-lang.

(Còn nữa)

1. *Bình-phục* nghĩa là người ốm mà đã được khỏi bệnh.

1. *Bỉnh lương* nghĩa là những bề-tôi tài giỏi, vì như cái cột nhà, để chống giữ cho nước.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Sắp sửa diễn

NỮ TÚ-TÀI

Hát chèo cải-lương

Soạn giả: Nguyễn-đình-Nghị

Bản viện diễn luôn *13 tích hát chèo cải-lương* và *2 tích chèo cổ* hay và buồn cười thứ nhất để hiến các quí-khách trong hàng tỉnh và ở xa về xem hội-chợ (Từ 28 Novembre đến 12 Décembre).

Thu nửa tiền

Tối thứ tư 1er Décembre

LƯỢNG CẢ BAO DUNG

(TRẬN CƯỜI)

Tả một người hiền-phụ đối đãi với một ả hồng-lâu bạc tình.

Tối thứ năm 2 Décembre

KHON TRẺ BÉ GIA

(TRẬN CƯỜI)

Sự tích một con ở khôn ngoan làm cho thầy đồ mắc mẹo rất buồn cười!

Tối thứ sáu 3 Décembre

KIM NHAM

Chèo cổ rất hay! Đào Tửu đóng vai đào điên múa rất tài tình.

Tối thứ bảy 4 Décembre

LÒNG NÀY AI TỎ?

(Bi kịch)

Ra trò tại cảnh bờ hồ Hoàn-kiếm.

Tấn kịch này đã được nhiều các khán-quan ngợi khen là một bản kịch rất khéo soạn mà có luân-lý cao thượng.

Tối chủ-nhật 5 Décembre

KHÔN CÓ GIỐNG

TRẬN CƯỜI

Chàng rể tham độc mắc mưu bố vợ, thành ra làm chuyện buồn cười mà lại nghĩa lý.

Hội-đồng Quản-trị hội Cải-lương-hí-viện có nhời bà cáo để biết-qui hội-viên biết rằng, vốn hội bây giờ định từng lên từ 15000 $ 00 và đến 1er Janvier 1927 thì thu tiền.

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, đã thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: **1$30**

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: **0$80**

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

3062

SAN-NHIÊN-ĐÀI

Tạm thu hạ giá

Từ khi bản rạp mở cuộc hát đấu đến nay, được các quí-khách có lòng chiếu cố đến xem hát ở bản rạp rất đông.

Vậy bản rạp muốn tỏ lòng cảm ơn cái thịnh-tình của các quí-khách đối với bản rạp, nên kể từ tối thứ bảy 27 novembre 1926 trở đi, bản rrp xin tạm thu hạ giá như sau này:

TRÊN GÁC

Ghế lô (Loge): 0 p.40 — Hạng nhất: 0 p. 20

Hạng nhì: 0 p.15 — hạng ba: 0 p. 10

DƯỚI NHÀ

Hạng nhất 0$20, hạng nhì 0$15, hạng ba 0$10

Hạ giá

Tối thứ tư 1er Décembre 1926

Diễn tích

ĐỨC MẪU THOÀI

Sự-tích nước nhà, chẳng phải nói các ngài cũng biết là một tích hát rất hay, có đủ cả hề, nộ, ai, lạc. Buồn cười nhất chỗ Trần-Bách đem gả Thảo-Mai cho Kinh-Xuyên, làm lắm chỗ không ai nhịn cười được.

Thảm nhất là chỗ Kinh-Xuyên đem dây chùa lên rừng, than văn lắm câu rất ai-oán, não-nùng, khiến ai nghe thấy cũng phải cảm xúc.

Lại có các loài Thủy-tộc nom rất rực rỡ, đưa chùa về thủy-cung.

Tối thứ năm 2 Décembre 1926

diễn tích

TUYỆN PHU NGỘ PHỐI

Xem tích này lời phương-ngôn nói không sai, thật là già kẹn kẹn hơm. Buồn cười nhất là một ả kén chồng hay chữ mà lấy phải anh dốt đặc, có làm đoạn khôi-hài rất lý-thú, ai cũng phải buồn-cười!!

Tối thứ sáu 3 Décembre 1926

Diễn tích

LÊ THẦN ĐỒNG

Cuộc thế có le, sự đời trắc trở, có làm cảnh dụ-ký, ai oán. Sự tích ông thánh ở huyện Thạch-thất, Sơn-tây rất hay, rất vui!

Tối thứ bảy 4 Décembre 1926

diễn tích

NỮ TÚ-TÀI

Tích này rất có giá-trị, các ngài đã biết, không phải nói hay, vai đào đóng Tuấn-khanh tinh-nguyện hết sức khoe tài, để tỏ rõ ra ba chữ Nữ-tú-tài.

Tối chủ nhật 5 Décembre 1926

diễn tích

TÔ TRƯƠNG KẾT NGHĨA

Rất hay!!! Rất vui!!! Rất buồn cười!!! Lắm đoạn khôi-hài, nhiều câu nghĩa lý, vui trò từ đầu đến cuối.

3005

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB

32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn—Trám răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3065

Cải dự-án cải-cách ngạch thuộc viên. — Quan trường xứ Trung-kỳ hiện nay đương cải-cách; về bàng Án-quan thời đã có quy-trình ấn-định rõ ràng rồi, hiện nay nha Sứ-quan đương dự thảo một cái dự-án để xử-trí đối với các hàng thuộc-viên như bát cửu-phẩm, Thừa-phái, Thông-lại, Thơ-lại.

Cái dự-án ấy đại khái như sau này;

Ngạch thừa-phái chia ra 6 hạng:

1· Cử-nhân khiếu trúng đã làm Bát-phẩm chầu 4 năm, hàm Hàn-lâm-viện Biên-tu và những người nguyên trước có tăng-chính bên Pháp mà hiện chức Lại-mục hay Bát-phẩm, hàm Biên-tu. Hai hạng ấy đều được đem vào hàng nhứt-hạng Thừa-phái.

2· Cử-nhơn hỏ Lại-mục hay Bát-phẩm chầu 4 năm, hàm Hàn-lâm-viện Kiểm-thảo thời được đem vào hàng Nhị-hạng Thừa-phái.

3· Bát-phẩm và Lại-mục chưa trọn 4 năm, bất cứ hàm gì, cũng đem vào hàng Tam-hạng Thừa-phái.

4· Cửu-phẩm hàm chánh-bát-phẩm ăn lương Cửu-phẩm chầu 4 năm đem vào hàng Tứ-hạng Thừa-phái.

5· Cửu-phẩm mà chưa được 4 năm bất cứ hàm gì; những người nguyên trước đã tăng-chính bên Pháp, hiện nay làm Thông-lại; những người Khiếu-trúng về năm Khải-định thứ 9, thứ 10, bất cứ hàm gì và những người Thừa-phái được 8 năm giờ lên những hạng ấy đều đem vào hàng Ngũ-hạng Thừa-phái.

6· Những người thừa-phái chưa đủ 8 năm, bất cứ hàm gì; những người Tăng-lại không phải là khiếu-trúng về năm Khải-định thứ 9, thứ 10, bất cứ hàm gì, đều đem vào hàng lục-hạng Thừa-phái.

Chùa Thiên-hương cháy. — Chùa Thiên-hương ở gần Nam-giao đêm 23 Novembre cháy mất một cái nhà tăng rất to và một cái nhà bếp.

Nguyên chùa ấy là một chùa bằng ngói nay sửa tu lại lợp bằng tranh chẳng may bị cháy thật là dữ quá.

Lửa phát từ lúc 2 giờ trong chùa hết sức cứu chữa chẳng được đành nhuộng mắt là tiếp cứu bốn bề lân cận đều xa lại trong đêm hôm tăm tối chẳng ai đến chữa phải chịu tiêu hủy hết.

Qua sáng mai được tin ấy các thiện Nam, Tín-nữ đến thăm viếng rất đông thấy chùa chiền cháy rụi ai cũng thương tâm kể cũng nhiều người sắng lắm, trong một ngày được non 600 $ 00 qua hai ba ngày thì số cũng có thể sắng tu lại được.

Cái duyên cớ phát hỏa ở chùa nầy nghe rằng chỉ bởi các thầy xây nấm mồi để dành ăn chay, mà vô-ý đi cho cháy dần chùa. thật là một chuyện đáng buồn lắm, vì rằng những kẻ tu-hành. Ăn chay lợt thì có gì ăn nấy, cần gì phải tập cho quá sung sướng mà đến nỗi thiệt hại chùa chiền.

Nấm mồi các tỉnh đàng trong, đàng ngoài ít có, mà ở Huế thì có nhiều. Tuy có nhiều song cũng ít người được dùng vì vị nó ngon hơn hết thảy các thứ nấm khác, ăn nó nướng thì ngon hơn chỉ rắc một thì tiêu bép một thì muối muốn nó mà ăn chẳng khác gì thịt gà đã thường mùi thơm vị ngọt lại quí hơn nữa. bởi vậy mà các thầy thích ăn lắm, nên mới mua phơi khô dành để hằng bữa hằng tháng thật là sướng thay.

Ăn nấm để cho chùa cháy thì thật là lỗi lắm, nước gì những kẻ tu hành đời luật tinh nghiêm, thường hay giữa cầu và tu chỉnh lại cách thức dụng ở trong chùa thì cũng là điều rất hay vậy.

Bắt được lợn rừng. — Vừa rồi tại xóm Tuấn ở gần Lăng-Minh-mạng người ta có bắt một con lợn rừng khá to, mà bắt nó được là do bắt một sự tự nhiên chứ chẳng phải là săn bắn mà bắt được mới lạ. Số là con lợn ấy ban đêm về ăn khoai sắn, rồi sáng lại nằm ngã trong bụi kín gần bên bờ tre dưới bờ tre lại có sông cái lớn.

Sáng hôm ấy có một cái đám ma đi đến nơi đó để đám xuống mặt tế đạo trung. Khi tế rồi lại giàn âm sông đặng gánh linh cữu đi. khi ấy người coi coi việc gánh linh cữu kiếm điểm âm sông đã rồi thì nhịp xanh hô cho bọn ấy đi lại có cho hiệu lịnh, thì bọn kia ba bốn mươi người đều đạ một lần, đạ một tiếng to và rập con lợn rừng đang ngủ thất kinh nhảy đậy trông thấy đông người lại có đủ các đồ trang nghi, nghi chú thì nó sợ quá tưởng bọn đi săn đến cùng mình, nên đánh một phát vọt đi mới khác nào là vọt qua bụi khâu để chạy ai ngờ vọt thẳng xuống sông. Bọn kẻ cháy trông thấy là lắm, bọn dân làng nghe được áp xuống keo rừng xuống nước là nơi thất thế phải chịu chết đâm, ấy là bắt được một con heo mà chẳng cần đến sân bắn lạ thay!

VINH

Đặt một đồn tại Cửa-rào. — Nay tỉ Cửa-rào tỉnh Nghệ-an đặt ra một đồn để tiện việc hành-chính.

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng da dày, đau dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestil

có các chất Pepersatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$40

Có bán tại: Nhà Ba-chuông, Hanoi

3004

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng

XE-ĐẠP TERROT:

Thượng hảo hạng	62$00
Hạng đi đường xa B.	52.00
Hạng đi đường xa A.	50.00

XE-ĐẠP ALCYON:

Thượng hảo hạng	60.00
Hạng đi chơi	52.00
Hạng đi đường xa	48.00

XE-ĐẠP « DRAGON D'OR » 40.00

3036

Xinh thay một cảnh con con

Trong cả một bầu giới gồm có biết bao nhiêu phong-cảnh hữu tình, nào nước non cây cỏ, mà suốt trên trái đất, có biết bao nhiêu hạng người lao-động, nào sĩ nông công thương, nào ngư tiều canh độc. Nước non cây cỏ thì tô-điểm cho bầu giới. Các hạng thứ dân thì làm cho chuyển xoay trái đất, cảnh bụt người tiên như thế, thì mấy chốc bao hàm đủ cả vào trong tấm con mắt của ta, Thế mà cũng có thể thu bon vào trong một cảnh con con đủ cả nước non cây cỏ, đủ cả sĩ, nông công thương, nếu bà con ai là người muốn xem cái cảnh kỳ-dị ấy thì xin lại hiệu chè KIM-THÁI, số nhà 3, hàng Ngang Hanoi thì sẽ được như lòng sở nguyện.

CẢNH-TRUNG-TIÊN.

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol chất: Salol và chất: Urajormine

Giá 1$80 một hộp

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

2$50 một ống sáu cachets

3031

HỠI CÁC NHÀ MẮC BỆNH XUYỄN, BỆNH HEN!

Ai mắc các bệnh ấy mà khó thở, mà đau tức, nên dùng thuốc Abyssinie Exibard bằng bột (REMÈDE d'ABYSSINIE EXIBARD en POUDRE) thì bệnh sẽ đỡ ngay. Bỏ bột trong một cái đĩa, hoặc trên một mảnh kim-khí mà đốt, rồi thở cái khói thuốc, thì lập-tức đỡ ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy kiến-hiệu là thường. Hút thuốc quấn Abyssinie Exibard (CIGARETTES d'ABYSSINIE EXIBARD) cũng hiệu-nghiệm lắm.

Trên cái bàng quấn chung quanh hộp thuốc có in đủ-hiệu sau này mới là thực hiện:



Gởi bán tại { BLANC, Hanoi
MONTÈS, Hanoi

Máy điều khuyên về cách dề-phòng bệnh đau mắt

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ lại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhứt mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản hiệu đã đến tận quan danh sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà tra vào mắt không đau. Thuốc chế theo đơn ấy chính là thuốc.

COLLYRE JAUNE

selon formule du Docteur CASAUX

Hiệu bào chế CHASSAGNE

Lafon và Lacaze

có bằng bào-chế đệ nhất hạng tại Đại-học-đường Paris, kê-nghiệp

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

3003

Mới đến! Mới đến!!

Giường Hồng-kông bằng đồng mạ vàng cột vuông kiểu mới, rất nhã và các kiểu giường bằng sắt giá bán phải chăng.

GƯƠNG SOI các kiểu các kiểu KHUNG giường tây rất nhã và bền.

Hiệu TRỊNH-XUAN-NGHĨA 7 Rue du Chanvre Hanoi Tél. n° 250.

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG



Theo hình vẽ in ra đây, chẳng khác nào có mấy thứ thuốc về những bệnh kỳ, làm trò-cười cho mọi người có trí khôn mà không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nhỏ cũng bày cang thấy nhiều mãi rồi, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « Tonique Tonkinois » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá *bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá; mà vị-tất có được công-hiệu chạng tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Trần-tiên,

HANOI

Xin xem kỹ các vào bao [illegible] trên ở trang thứ [illegible]

3007



MUỐN KHỎE MẠNH...

thì nên ăn cho nhiều!

Muốn ăn cho nhiều...

thì nên có răng tốt!

Muốn có răng tốt...

thì nên dùng thuốc

đánh răng:



Dentol

Chế theo phương-pháp Pasteur tiên-sinh, thuốc DENTOL trừ được hết các vi-trùng trong miệng; thuốc này lại làm cho răng không hà được và khỏi được cả răng hà, và các bệnh đau trên của và trong cuống họng. Chỉ dùng thuốc này trong ít lâu thì răng thấy trắng đẹp lạ lùng và không còn tỳ nào gọn lấu cả.

Thuốc này làm cho trong miệng được thơm tho rất dễ chịu, mỗi lần dùng thuốc này có thể trừ được vi-trùng trong miệng *it ra cũng được 24 giờ đồng-hồ.*

Khi nào răng thấy nhức ngứa khó chịu, thì thấm một ít thuốc này với bông mà nhét vào thì thấy, khỏi ngay.

Thuốc DENTOL, khắp các hàng bán nước hoa và các hàng bào chế to đều có bán cả.

Chính xưởng chữa thuốc:

Maison FRERE, 19, Rue Jacob, Paris.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU Bào-chế MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính nóng mấy dọt.

Giá tiền 0$90

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọ

RÔM-SẢY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudel thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn: 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng-tiền

HANOI

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ECOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến-hiệu lạ thường — Không sót

Để lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có ống nhỏ tại . . . . . 0$80

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI:

PHARMACIE CHASSAGNE

58, Rue Paul-Bert, Hanoi

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Nhẽ nào là bệnh trĩ?

Bệnh trĩ là mọc mạn trong đại chảng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót một nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kịp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chảng.

Vậy xin Liệt-quí lưu tâm giới thiệu cho vạn tộ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

Trí khoa y-sinh

25, Phố hàng Đường Hanoi



Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU

BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay ói kèm huyết sinh ra ho phổi, làm cho hay ho vặt.

ẤY LÀ:

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT

MÁU BỔ 1$40

DELEULE ET DETOUILLON

76, Rue Jules-Ferry. Hanoi

Súng và thuốc đạn Hiệu « *Verney Carron* »

MUỐN HỎI TIN TỨC GÌ HAY GIÁ CẢ SẼ TRẢ LỜI NGAY



Là các ngài đau dạ dày đến thức nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là:

Đau tỳ vị, bệnh dầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán: 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Rue Paul Bert, Hanoi

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

(Rừng Bảo-Hài, Rừng Phố-vị, Rừng Ha-tương)

Chính sở tại Hanoi, 63, Phố hàng Bông

ĐIỆN THOẠI SỐ 150

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG, tốt có tiếng cả cây từ 7 tấc trở lên để làm cột nhà.

RỪNG, NỨA và các thứ lâm-sản nước Nam.

Có xưởng tại Đáp-cầu, Yên-viên, Đồ-xá.

HỠI CÁC NGƯỜI MẮC BỆNH TRĨ, [illegible] dùng đủ các món thuốc rồi mà chưa khỏi rốt nên mua thứ thuốc bôi POMMADE HOYEN, dùng độ ngày hay tức nó chẳng khỏi liền.

Dược bào tại hiệu HOA-MAI DUPUY 111, Rue du Chanvre à Hanoi; nhà thuốc LAMOE & LAMOE.

祥和裕

YU-WO-TSEONG

VENTE EN GROS

45, Rue des Cantonnais, 45

Hanoi (Tonkin)

TÉLÉPHONE N° 256

Bán-hiệu có bán buôn các thứ vóc nhiều, nang lên nhiều lắm, hàng thật tốt, giá thật rẻ

Có bán cả hàng ta (Bắc-kỳ) như the, nuyên, lĩnh, lọc, bông, quế, sản sản và hàng Saigon như lĩnh, the, sản sản.

Nay mới có đủ các mới, lăng thêm, mượn đan sẽ nổi mặt rằng khô. Những hàng nay bán buôn từng tấm, chứ không bán lẻ sẽ không có miễn giới đi nơi tỉnh, vì hàng còn nguyên không thể cắt được.

Quí-khách ở gần xin đến bản hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư về, bản hiệu sẽ gửi contre remboursement.

Cẩn-bạch

YU-WO-TSEONG

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Trang-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi Tonkin

Giây nói số 59

VỪA ĐẾN ĐỦ MÀ BÁN:

THÉ KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dan bà ở cữ . . . . . Một lítre:* 2$10

Trước khi ăn cơm nắng một cốc con.

SUIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* 1$25

GRANULÉ HISTOGÉN QUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* 1$25

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh giập và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm . . . . . Một chai:* 1$25

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai:* 0$50

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ việt thư về, bản hiệu xin trả lời ngay

Tiện gửi hàng nhân người mua phải tiền

NHỮNG VẾT XẤU Ở NGOÀI DA



cũng là điện mạo giá đi, là bởi các chất đựng nên da khô đi.

THỨ CRÈME SIMON



CRÈME SIMON

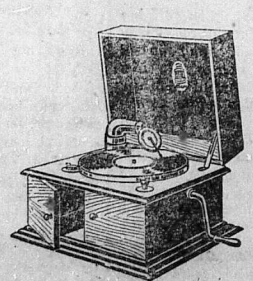
PARIS

giữ cho da mềm mại, giữ cho người trẻ và đẹp luôn. Trừ được hắn nắng, bệnh cảm thử, và các dấu sấu bọ đốt, vân vân.

Phấn và xà-phòng Simon

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI



MÁY NÓI « ODÉON »

Hòm gỗ sơn, cái bàn dùng được hai việc, dùng đĩa chạy saphir hay đĩa chạy ghim cũng được cả. Máy tốt mà êm.

35$ và 25$

Có nhiều đĩa hai mặt.

KHÔNG GÌ THÚ BẰNG

Ăn cơm xong rồi,

Uống một cốc nhỏ

RƯỢU

Rhum du Pilar

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.

3007

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chi-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi:

21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 13 Janvier 1922, 17 Janvier 192. 16 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TỰ BẢN DỰ ĐỊNH: Francs 72.000.000

TỰ BẢN NỘP RỒI: » 68.400.000

TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGẠN NGÀY 30 JUIN 1294: » 81.089.020

Chánh quán tại: Paris (VIII^e^), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự: M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự: M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.

Tổng chủ nhiệm: M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi liền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des litres).

Hiện viết tắt để gởi điện-tín: INDOCHINE.

Cartulé l'insertion

Imprimerie du Trung-Bắc Tân-Văn

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)